

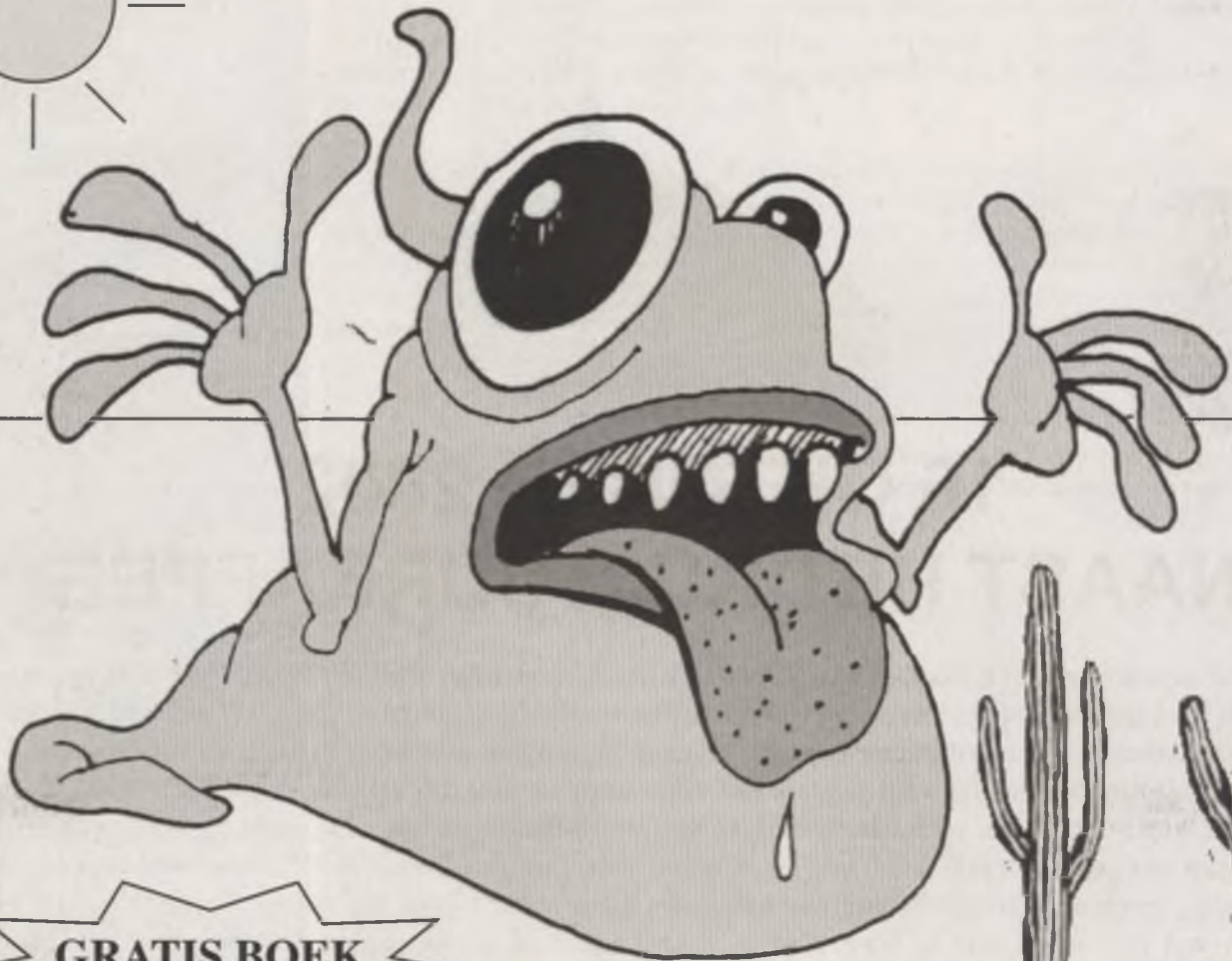
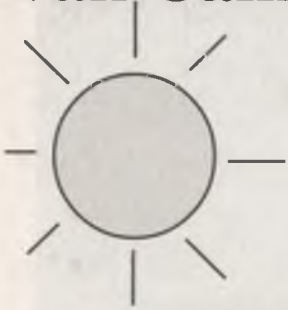
Verschiint maandelijks (behalve in juni, juli en augustus). Afgiftekantoor 1050 Brussel. VU: Davor Meersman

De Moeial

Studententijdschrift in samenwerking met Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur

Van Camp: "Het is spijtig dat de maatschappij niet zegt: doe maar vrijuit!"

GRATIS BOEK

p. 23

- Het Grote Van Camp Interview

- Welcome Day

- Reeks: Stromingen en kunstenaars

- Bomspotting

SCHIJT JE RIJK!

STEUN DE MOEIAL

16 OKTOBER 2002 NAAST HET KULTUURKAFFEE

De Moeial organiseert op 16 oktober een SCHIJT-JE-RIJK wedstrijd. *Wablieft?* horen we u al zeggen. Het principe is heel simpel; Het veld naast het Kulturkaffee wordt afgespannen en in 81 vakken verdeeld; Elk vak krijgt een nummer. Je kan een nummer kopen aan 5 euro. Vervolgens wordt er een hond (of schaap, afhankelijk van ons organisatietalent) op het veld gelaten. Het vak waarin het dier zijn kakje doet, is het winnende nummer. De winnaar wint 80 euro, een verzeftenvoudiging van zijn of haar inzet dus... De opbrengsten van de activiteit worden aan nieuwe Moeials besteed, en vloeien dus integraal naar de VUB-gemeenschap terug. Het dier mag gevoederd en gelokt worden, maar een zeker respect voor het wezen wordt gevraagd. Het is verboden van zelf een kakje te leggen in je vakje, enkel de uitwerpselen van het dier zijn bindend.

LOTJES KOSTEN 5 EURO, DE WINNAAR ONTVANGT 80 EURO

Lotjes met nummer op naam kunnen gekocht worden bij leden van de redactie, op het lokaal van De Moeial (naast het Kulturkaffee), aan het standje in de cafetaria, via moeial@vub.ac.be of door te bellen naar 0486/15.80.09. Tot dan!

Colofon

De Moeial

Maandelijks studententijdschrift van de VUB in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur. Ons redactielokaal is gelegen naast het KultuurKaffee.

Elke dinsdagavond van 19.00u is er redactievergadering. Iedereen is welkom.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel: 02/629.23.38
fax: 02/629.23.37

Coördinator
Davor Meersman

Vice-coördinator
Mauger Mortier

Secretaris
Esther Severi

Penningmeester
Pieter Vissers

Lay-out
Pieter, Davor, Leni, Mauger, Maarten

Redactie
Mauger, Davor, Pieter, Cemil
Esther, Leni, Nick, Jeroen

Illustraties
Seppe, archief

Foto's
De Moeial

Medewerkers
Yvan, Jeroen, Brian, Maarten,
Wouter, Zia, Sven, Pieter, Hans,
Tim, Uti, Rita, Stefan, Reggie, Eric,
Bruno, Anthony, Helia

Abonnementen
Verantwoordelijk: Esther
Stortenop rek.nr.001-1386975-48
met melding abo
Gewoon abo: 8,25 euro
Steunabo: 24,79 euro

Editoriaal

Een nieuw jaar, een nieuwe Moeial. Het wordt een jaar als geen ander. Niet alleen omdat dit jaar nog niet voorbij is, zoals de voorbijgaande (vandaar de naam), maar omdat we dit jaar een hoop zaken ingelepeld krijgen. Zaken waar we niet voor gekozen hebben. Dan heb ik het over Bologna en de semestrialisering, natuurlijk. Het was vreemd op te merken dat Van Camp als een windhaan van richting is veranderd sinds de bezetting van het rectoraat. Van pro Bologna naar contra. Heeft de bezetting dan geholpen? Het zou fijn zijn om te horen dat de bezetting inderdaad iets anders heeft teweeggebracht dan louter het oppoetsen van Els Ampe haar CV. De waarheid is spijtig genoeg anders. Waarom heeft onze rector deze koersverandering, die door een groot deel van de VUB-gemeenschap als ietwat belachelijk wordt ervaren, ondernomen? Misschien omdat hij er niet is in geslaagd van een noemenswaardig associatie-netwerk uit te bouwen, en dat die mislukking beter valt te rechtvaardigen vanuit een tegenstanders-paradigma?

Enkel met de Erasmus-hogeschool is een samenwerking tot stand gekomen. Trouwens, als het wat meezit zal De Moeial binnenkort ook daar te verkrijgen zijn. De redactie zag namelijk een kans om haar grenzen nu reeds te verleggen naar deze school die in de nabije toekomst steeds meer zal vergroeien met onze universiteit.

Al de betekenisloze redes en inhoudsloze geruststellingen ten spijt, vallen er heel wat vragen te stellen omtrent de vrijheid en onafhankelijkheid van onze universiteit. Als men de studenten en hun lespakket afstemt op maat van de bedrijfswereid, wat gebeurt er dan met de vrijheid van gedachten, de vrijheid om nieuwe wegen uit te proberen, ze eventueel in te slaan? Misschien kunnen we wel beter met de stroom meedrijven, de VUB failliet verklaren en rector Oosterlinck van de KUL tot volksheld uitroepen. Oosterlinck beschouwde namelijk in zijn openingsrede het Amerikaanse model als het grote voorbeeld voor het hoger onderwijs, en promoveerde zijn universiteit prompt tot een tweede Harvard.

Ik geloof niet dat de universiteit als instelling de functie heeft louter beroepsopleidingen te verschaffen. Maatschappelijke voeling is iets anders dan slaafs aan de eisen van bedrijfswereid voldoen. Het denken zal zich niet onderwerpen, tenzij de bedrijfswereid in de pap komt roeren? Het Europese hoger onderwijs begint steeds meer op het model van de Verenigde Staten te lijken, op een systeem dat bij de meeste Europese academici een sterke afkeuring geniet. Toch worden we door een groot deel van hen gerustgesteld dat het nu echt wel beter zal worden. Wat een perversie...

DM

INHOUD

Het grote Van Camp Interview (1)	4	Stromingen en kunstenaars	12
Foreign students	6	Fabeltjeskrant	14
Welcome Day	7	Recensies	16
Bomspotting	8	VUB-kalender	18
Plowshares	9	Kultuurkrant	20
Materiële hegemonie	11	Cartoon	21

HET GROTE VAN CAMP INTERVIEW

De ridders van De Moeial hebben ook deze zomer niet stilgezeten. Met het schapenwollenhoedje op de kop, ellebooglapjes op het 'tweed jacket', het potlood achter het oor en het notitieblokje in de aanslag, trokken we naar die drommelse rector om hem het vuur aan de schenen te leggen. Vervult hij nog wel iets anders dan een louter ceremoniële functie, zoals hem achter gesloten deuren en buiten zijn gehoorsveld wel eens verweten wordt? Heeft hij een duidelijke visie, en belangrijker nog, heeft hij er wat van terechtgebracht in de twee jaar dat hij aan het roer staat van onze teergeliefde universiteit? Wat is trouwens zijn visie op prangende maatschappelijke kwesties? Maar vooral: wat zijn zijn verwachtingen, idealen en vooruitzichten voor de VUB?

De Moeial: Bij uw kandidaatstelling als rector in 2000 heeft u in uw beleidsdocument richtlijnen uitgezet voor uw periode als rector. Wat zijn uw bevindingen na twee jaar rector aan de VUB?

Van Camp: Mijn algemene bevinding is dat het management gedeelte van de taak van de rector groter is dan ik dacht. De beslissingen rond de begrotingen, die eigenlijk de hefboomen vormen van het beleid, zijn moeilijker te nemen dan ik me aanvankelijk voorstelde. En wat betreft mijn beleidsdocument, vind ik dat ik aan het uitvoeren ben wat ik me vooropstelde. Weliswaar met enkele accentverschillen doordat een aantal zaken veranderen bv. door de snelheid waarmee het structuurdecreet vorm krijgt. Als we het dan over onderwijs hebben dan is er volgens mij een revolutie bezig. Ik had vermeld dat Bologna eraan kwam, ik heb toen gezegd 'let op' want daar gaan veranderingen mee gepaard gaan. Veranderingen met 'opportuniteiten' zoals bv. de Bachelor-Master structuur (BaMa). Waarom een opportuniteit? Ik stel me de vraag of wij alles kunnen blijven aanbieden zoals we dat vandaag

doen. Kunnen we een 'volwaardige' universiteit (alle studierichtingen blijven aanbieden, nvdr.) blijven of moeten we die 'volwaardigheid' op een andere manier gaan invullen. Nu hebben we te maken met aantal opleidingen, liefst zoveel mogelijk in een brede waaier. Leden van de visitatiecommissies zijn verbijsterd dat er met zo'n weinig mensen en studenten zoveel opleidingen kunnen aangeboden worden. De vraag is 'blijft dit mogelijk?'. De opportuniteit met de BaMa-structuur is dat het volgens mij mogelijk blijft om op een andere manier volwaardig te blijven. Je kan met brede bachelors en specifiekere masters naar een brede opleiding gaan waarmee we

duis naar een nieuwe structuur gaan. Ik denk dat op vlak onderzoek zeker en vast wat gerealiseerd is. Dan denk ik vooral aan het valorisatiegedeelte waarbij we een incubatiefonds hebben opgericht van 6 miljoen euro. Dat houden de banken en het Brussels Gewest ter beschikking voor de valorisering (samenstel van maatregelen om de prijs van grondstoffen of producten op een bepaald peil te brengen zodat de productie weer lonend wordt, volgens Van

"De BaMa structuur, niets dan volwaardige opportuniteiten!"

Dale) van eigen onderzoek. Als mede oprichter van zo'n bedrijf krijg je dan ook een bepaalde return. Of wel doe je daar aan mee ofwel krijg je het fenomeen dat een aantal personen hun eigen bedrijfje oprichten links en rechts zonder het te melden en dat je zelfs mensen hebt die naar Leuven gaan. Een ander punt van dat plan was o.a. ook de elektronische universiteit en de opbouw van een goede website, zorgen dat er cursussen on-line kunnen staan enz.... vormen voor reële besparingen. De overheid steunt allerlei projecten om ICT (STIHO-project, nvdr.) te bevorderen. We hebben niet massaal gezegd dat alles nu onmiddellijk draadloos moest zijn. Bij de uitge-

voerde projecten stelde we natuurlijk ook de beperkingen vast waardoor we nu tot een goede mix aan het komen zijn van cursussen on-line en een soort wireless-campus.

De Moeial: De effectiviteit van zulke ICT-toepassingen lijkt de laatste jaren daarenboven en universiteiten ICT als wondermiddel massaal gepromoot werd zonder dat er echt onderzoek aan te pas kwam over de reële effectiviteit ervan.

Van Camp: Dat is inderdaad een hype geweest, u hebt daarin volledig gelijk. De universiteit dient er niet alleen om kennis ter beschikking te stellen. De wijze waarop de kennis door de professor, of degene die de wijsheid in pacht heeft, wordt overgedragen naar de studenten die veel belangrijker is. Kennis en wijsheid zijn hierin, tussen haakjes, twee verschillende zaken. Het MIT (Massachusetts Institute of Technology, befaamde universiteit in de USA, nvdr.) mag dan al zijn cursussen on-line op het internet hebben gezet de overdracht is daarbij nog niet gebeurd. Daarvoor dient de leerkracht of professor te zijn.

Wat betreft de financiering van de universiteiten was er ook een probleem. De financiering zal niet meer zijn zoals vroeger die toen gebaseerd waren op studentenaantallen. We stellen nu vast dat het aantal jonge mensen afneemt. Om je financiering constant te houden restte je enkele jaren gelden niets anders dan jongeren weg te halen bij andere instellingen. Hoe je ze dan naar hier kreeg hing dan weer af van welk communicatiebeleid je voerde, je uitstraling enzovoort. Omdat iedere instelling van het hoger onderwijs dit probeert, krijg je een competitie tussen universiteiten en hogescholen. Ik denk dat het dan goed is om over een periode een vaste som vast te leggen, die natuurlijk moet stijgen gedu-

rende die periode. Ten eerste omdat de loonlast stijgt, wat trouwens de grootste uitgave in het budget. Ten tweede moeten de inkomsten stijgen voor de samenwerking tussen de universiteiten en de hogescholen, wat ik onder andere een positieve evolutie vindt in het Bologna-debat. Als derde is de verdere democratisering in het hoger onderwijs nodig waar ook geld voor op tafel moet komen. We kunnen er verder niet omheen dat ook de inkomsten die we genereren via het patrimonium, zoals beursaandelen, dalen. De banken hielden altijd een projectie voor van 7,5 % inkomsten (via vereniging in de USA 'Universitas', nvdr.) maar dat kan niet meer gehaald worden.

De Moeial: Is het daarom dat de VUB via stimulatie van spin-off bedrijven andere inkomsten tracht te genereren?

Van Camp: Die boot hebben we eigenlijk enkele jaren geleden gemist. Leuven is daar 10 jaar geleden ingestapt (bv. via haar bedrijf Ubizen, Imec, nvdr.) en plukt daar nu de vruchten van. Eer dat we bij ons inkomsten kunnen genereren vanuit spin-off's zitten we weer enkele jaren verder. Trouwens het beurs en ondernemingsklimaat zit voorlopig niet mee wat maakt dat ik op korte termijn zulks niet verwacht.

De Moeial: Bij twee jaar beleid van Camp konden we niet omheen uw openingsredes. Het principe van "vrij onderzoek" dat in u uw eerste openingsrede aanhaalt mag wijdverspreid zijn toch lijken we ons niet van de indruk te kunnen ontdoen dat het "vrij onderzoek" sterk aan belang moet inboeten. Bv. Vrij zijn om het Bologna-akkoord in vraag te stellen, invloed van de industriële belangen op onderzoek, invloed van overheid op onderwijs, onderzoek met financiële meerwaarde, het geheim (minder toegankelijk) houden van onderzoeken via patenten, octrooien...

Van Camp: Mijn eerste rede was eigenlijk een analyse van het vrij onderzoek. Ik denk dat geen enkel onderzoek kan uitgevoerd worden zonder te vertrekken vanuit een zuiver rationeel perspectief. Zelfs als je dat wilt kan je dat niet, zelfs niet vanuit de overheid of de katholieke kerk. Nu als je vrij onderzoek expliciet toepast is alles in se mogelijk: tot het bouwen van een

atoombom, tot klonen of tot het kiezen van een jongen of een meisje. Maar dat botst natuurlijk op het geweten. Dan kom je tot de vraag of je het als persoon normaal vindt dat je alleen maar jongentjes of meisjes wilt en alle technieken wilt betrekken die dat mogelijk kunnen maken. Elke persoon heeft daarbij wel een gewetensprobleem, als vrijzinnige sta je daarenboven in je eigen spiegel en moet zichzelf afvragen of dit wel ten voordele is van de mensheid.

De Moeial: Toch hebben we ook te maken andere grenzen aan vrij onderzoek. Wordt het vrije onderzoek, de vrijheid om te onderzoeken hetgeen je wilt onderzoeken niet aan banden gelegd, niet beïnvloed? Bv. bepaalde onderzoeken hebben een grotere financiële meerwaarde, zijn makkelijker valoriseerbaar, onderzoeken die gestimuleerd omdat er fondsen voor beschikbaar worden gesteld, enz...

Van Camp: Ja dat is juist, het is makkelijker om geld in te zamelen voor zulke onderzoeken. 20 jaar geleden zijn door problemen zoals kanker heel veel onderzoeken op poten gezet. Fundamenteel cel-onderzoek is onder de vlag van kankeronderzoek verder gegaan, want kanker bleek plots een gevaar voor de mens. Je kon nog maar verder geld krijgen voor je onderzoek als je het onder de vlag van kanker plaatste. De vlag veranderde weliswaar maar het cel-onderzoek bleef grosso-modo hetzelfde. Het is spijtig dat de maatschappij niet zegt "doe maar vrijuit". Als het over vrijgeven van onderzoek gaat in opdracht van de overheid dat vormt dit volgens mij geen probleem omdat binnen X-tijd dit toch openbaar moet gemaakt worden. Als je natuurlijk resultaten of uitvindingen gebaseerd op onderzoek wilt patenteren dan moet je bijna gaan wachten tot je zeker weet dat het gepatenteerd is. Anders krijg je het gevaar dat dit ingepikt kan worden door iemand anders. Daarbij moet je dan

soms lang wachten vooraleer je dat onderzoek kan vrijgeven.

De Moeial: Is er dan geen probleem mee dat deze licenties van patenten ermee voor zorgen dat bv. de aids-remmers van Pzifer niet in Afrika geraakten?

Van Camp: Het probleem ligt daar volgens mij op een ander niveau en dat is omdat Afrika niet vrij is. In onze maatschappij zijn onze financiële markten vrij en is er voldoende staatsstructuur aanwezig. De staten in Afrika, de overheden zijn niet zoals bij ons sterk georganiseerd, willen daar geen geld aan spenderen of kunnen daar geen geld aan geven. Ze zitten niet in hetzelfde systeem als het onze en daarvoor dienen dan ook bijzondere programma's voor afgesproken te worden. Waar ik wel een probleem mee heb, zijn de grote prijzen waaraan zo'n patent wordt verkocht. Maar tegelijkertijd heb ik ook een probleem met het nabootsen van medicijnen, de generische geneesmiddelen. Voor het oorspronkelijke onderzoek werd ontzettend veel geld uitgegeven en zijn er meestal jaren aan vooronderzoek en testings voorafgegaan. Na vijf jaar is zo'n product vrij en kan eender welke chemicus dit geneesmiddel namaken, produceren en beginnen te verkopen zonder al die hoge kosten van onderzoek.

Einde eerste deel, deel twee in volgende Moeial.

Pieter en Yvan

De Moeial 5

FOREIGN STUDENTS

Nederlandse versie

Aan de VUB wonen buitenlandse en Belgische studenten voortaan samen. Vorig jaar besliste de Sociale Raad op advies van de Commissie Integratie Buitenlandse Studenten (CIFS) om buitenlandse studenten te spreiden over de verschillende studentenhomes van de Sociale Sector. Vermits buitenlandse studenten zo'n 10 procent van de VUB-studenten uitmaken, werden sinds 1996 10 procent (120) van de VUB kamers toegewezen aan buitenlandse studenten. Er stond toen reeds "gespreid" in die beslissing, maar pas in 2001 werd de interpretatie van "spreiding" concreet vastgelegd: met ingang van dit academiejaar wordt in elk studentenhuus 10 procent van de kamers toegewezen aan buitenlandse studenten. Hetzelfde aantal kamers dus, maar rond campus Oefenplein waren ze geconcentreerd aan de achterkant van de Nieuwelaan. Dat was niet erg bevorderlijk voor integratie, zelfs al ging het daarbij om puur praktische of zakelijke redenen. Dankzij de spreiding kunnen buitenlandse studenten volwaardig deel uitmaken van de VUB-gemeenschap. In de wooneenheden van de VUB wordt heel wat leefruimte gedeeld. Dat kan "normaal" al tot wrijvingen leiden, culturele verschillen kunnen de kans op misverstanden en fricties verhogen. De CIFS wil haar verantwoordelijkheid in deze beslissing van de Sociale Raad ernstig nemen. De bewoners kunnen in de CIFS meepraten over hoe we dit interculturele samenleven mogelijk maken. De CIFS hoopt ook op goede samenwerking met de bewonerscommissies. We hopen echter vooral op de bereidwilligheid van de bewoners van de VUB huizen, zowel "inlandse" als "buitenlandse", want we beseffen dat integratie een wederzijds proces is waarbij van alle partijen een zekere aanpassing en tolerantie gevraagd wordt. We willen dan ook reeds bij voorbaat al die bewoners bedanken die daartoe bereid zijn.

English version

From now on Belgian and foreign students live together at the VUB. Last year The Social Board (SoR) decided to follow the advice of the Commission on Integration of Foreign Students (CIFS) to spread the foreign students over the student houses of the VUB. Because foreign students make out some 10 percents of the VUB-students, 10 percents of the VUB-rooms (120) were assigned to foreign students since a SoR-decision in 1996. That decision already mentioned "spreading", but in 2001 the SoR finally decided what this has to mean in practice: as from this academic year 10 percents of the rooms in each student-house will be allocated to foreign students. The total number of rooms remains the same, but previously the foreign students on main campus were concentrated at the backside of the student house Nieuwelaan. This didn't tend to promote the integration of foreign students, even if this situation resulted purely out of economical and practical reasons. Spreading of foreign students enables them to become fully fledged members of the VUB-community.

Typical of the VUB houses is that a lot of space is shared. In "normal" circumstances this can already cause frictions, cultural differences can increase the chance of misunderstandings and frictions. The CIFS wants to take up its responsibility in this policy of the SoR. All residents of the student-houses are wellcome to discuss within the CIFS how we can make this intercultural coexistence possible. The CIFS also hopes for a positive collaboration with the Residents Committees of the student houses. But first of all we hope we can count on the willingness of the residents of the VUB student houses, local and foreign alike, because we realise that integration is a mutual process, requiring some measure of adaptations and tolerance of all those involved. That is why we want to already express our appreciation in advance to all residents who are prepared to make an effort in this sense.

More information:

The Commission on Integration of Foreign Students (CIFS) advisory commission of the Social Board (SoR)/ adviescommissie van de Sociale Raad (SoR).

e-mail: cifs@vub.ac.be

Can also be reached through / ook te bereiken via :
FOREIGN STUDENTS Information & Integration Service
(forstis) Campus Oefenplein (Gebouw Y)
Pleinlaan 2 1050 Brussel
forstis@vub.ac.be or tel:02/6292369

CIFS

WELCOME DAY

De VUB als multiculturele universitaire gemeenschap

Op donderdag 10 oktober organiseert forstis (FOREign Students Information&Integration Service) traditiegetrouw de jaarlijkse "Welcome Day", om de nieuwe buitenlandse VUB-studenten uit alle hoeken van de wereld feestelijk te verwelkomen. Elk jaar arriveren zo'n honderdvijftig nieuwe studenten van buiten de E.U. op de VUB. De meesten komen één van de zestien engelstalige postgraduaat-programma's volgen, anderen komen hier een doctoraat doen. Buitenlandse studenten vormen ruim 10% van de VUB-studenten. Hun aanwezigheid betekent een culturele verrijking voor de VUB-gemeenschap, en biedt kansen tot zinvol intercultureel contact. Met de Welcome Day willen we hiertoe een feestelijke aanzet geven. De Welcome Day wordt gesponsord door het Buro Ontwikkelingssamenwerking (BOW), adviesorgaan van de VUB inzake ontwikkelings-samenwerking. BOW kent o.a. beurzen toe aan studenten uit ontwikkelingslanden, en zelfs reisbeurzen voor studenten die naar een ontwikkelingsland gaan.

Aula Qd 14.30u: Officiële verwelcoming de nieuwkomers worden toegesproken door diverse VUB-prominenten, Tussendoor mogen we even wegdromen bij citar muziek van Bangladesh. Aansluitend wordt het publiek uitgenodigd om op de "Fair Trade" receptie (verzorgd door UCOS) een ethisch verantwoord glas te heffen op de gezondheid van onze nieuwkomers. De receptie gaat door in de foyer.

En 's avonds is het FEEST! Iedereen kan in en rond het Kulturkaffee een vleugje komen opsnuiven van het kleurrijke palet aan culturele verscheidenheid aan de VUB

-Vanaf 18.00 u: "INTERNATIONAL FOOD FAIR". VUB-studenten uit (bijna) alle hoeken van de wereld bieden zelfbereide delicatessen land aan tegen democratische prijzen. Een culinaire wereldreis. Zorg dat je er op tijd bij bent, want hoeveel er ook gekookt wordt, het is elk jaar weer een overrompend succes, en...op is op!

- "Omstreeks 21.00u : wervelende wereldmuziek van de bovenste plank, u met veel enthousiasme geserveerd door ORQUESTRA PEGASAYA(NI Antillen). Pegasaya betekent letterlijk kleefkruid of klis. Dit is ook precies waar de muziek voor staat : als een

z w a a n -
kleef-aan

blijft de vrolijke mengeling van salsa, merengue, zouk, son-montuno, reggae (bubbling), tumba, soca e, bachata aan je plakken. In 1997 scoorde hun CD Ko'i hende ta dushi heel hoog in de hitlijsten van de Antillen en Aruba. Vijf weken voor de release stonden diverse nummers al in de top 40. Een beter bewijs van hun authenticiteit konden ze zelf niet geven. Dit orkest heeft show in het bloed, feesten dus aan een hels tempo! Orquesta Pegasaya bestaat uit dertien muzikanten: drie blazers, drie percussionisten, vier zangers, twee toetsenisten en een bassist.

-Rond 22u30 : "Dance to the Beats of the World". Pittige cocktail van dansbeats uit alle hoeken van de wereld, geserveerd door DJs "Global Beats": One World-2djs-Many Beats!

Voor de Jetse studenten is er 's nachts gratis vervoer terug naar de campus.

En dan maar hopen dat we de buitenlandse studenten ook tijdens de rest van academiejaar het gevoel kunnen geven dat ze binnen de VUB-gemeenschap méér dan welkom zijn....

Organisatie: forstis, i.s.m. Dienst Cultuur en CIFS

forstis
FOREign Students Information Service
zoekt:
Vrijwilligers

Buitenlandse studenten moeten zich, eens ze een vast adres hebben, inschrijven in het vreemdelingenregister van de gemeente. Na enige tijd krijgen ze dan hun identiteitskaart, die ze jaarlijks moeten laten verlengen. Vaak loopt dit fout omwille van communicatieproblemen: ze spreken doorgaans Nederlands noch Frans, en er is niet altijd een ambtenaar beschikbaar die engels spreekt. Soms komen studenten onverrichterzake terug. Dit terwijl het weken tot maanden kan duren voor men een afspraak krijgt bij de gemeente. **forstis** zoekt elk jaar vrijwilligers om met buitenlandse studenten mee te gaan naar de gemeente. Geen "administratieve" vaardigheden vereist, Engels en Nederlands volstaan, een mondje frans is meegenomen. Interesse Contacteer forstis! **forstis?** Campus Oefenplein, gebouw Y (ingang medische dienst)-forstis@vub.ac.be- tel:02 6292369 !

BOMSPOTTING

Op 5 oktober 2002 nodigen het Forum voor Vredeactie, Voor Moeder Aarde samen met Bomspotting vzw iedereen uit voor een laatste bomspotting op de militaire basis van Kleine Brogel. "We stappen zonder toestemming op het militaire domein waar illegale kernwapens liggen en bezetten de basis. Als de overheid na de laatste bomspotting nog niet bereid is om de kernwapens terug te sturen en zo het internationaal recht toepast, dan ondersteunen wij de effectieve ontwapeningsacties die het gebruik van kernwapens onmogelijk maken: bomSTOPping", aldus de organisatie.

Waarom bomspotting?

Op de militaire basis van Kleine Brogel liggen kernwapens. Kernwapens zijn de meest destructieve wapens ooit. "Dat we die weg willen, is niet meer dan redelijk. Het Internationaal Gerechtshof van Den Haag heeft verklaard dat het dreigen met en het gebruik van kernwapens ONWETTIG is. Uitspraken van het Internationaal Gerechtshof dienen gerespecteerd te worden. Ondanks talrijke parlementaire initiatieven, honderden klachten tegen de Belgische Staat, tientallen geweldloze acties weigert onze regering zich in regel te stellen met het Internationale Recht." Ook vandaag wordt het gebruik van kernwapens overwogen. De Amerikaanse oorlogsmachine tart reeds elke verbeelding, helemaal hallucinant wordt het nu de V.S. scenario's uittekent voor de inzet van kernwapens tegen Irak, Iran, Libië,... De NAVO heeft in juni 2000 de deuren opengezet voor een gelijkaardige politiek. Kernwapens zijn niet langer wapens die als 'afschrikking' worden gebruikt, maar zijn opnieuw oorlogswapens geworden. President Bush kondigde een gigantische stijging van de Amerikaanse defensiebudgetten aan met extra geld voor de ontwikkeling van 'kleine' kernwapens. Het sluitstuk van deze nieuwe strategie is de ontwikkeling van een peperduur raketenschield. "Dit is waanzin. We moeten ergens een grens trekken: wij willen dat België z'n kernwapens terugstuurt. Wij willen dat de procureur een onderzoek voert naar de illegaliteit van de kernwapens in België. Wij willen een parlementaire onderzoekscommissie met experts over het arrest van het Internationaal Gerechtshof van 1996. Wij willen dat België pleit voor een denuclearisering van de NAVO-strategie. Kort gezegd: wij willen die kernwapens de wereld uit", zegt de woordvoerder van de organisatie.

Van Bomspotting naar bomSTOPping

Doordat de Belgische overheid in al zijn hoedanigheden weigert het internationaal recht over kernwapens te respecteren, zelfs weigert een openlijk debat aan te gaan, laat staan ertegen optreedt, worden plichtsbewuste burgers in een juridische noodsituatie geplaatst die hen dwingt burgerlijk ongehoorzaam te zijn om een groter misdrijf te voorkomen. De voorbije jaren stapten

meer dan 1000 mensen zonder toestemming over de omheining van de militaire basis van Kleine Brogel om kernwapens voor de rechtbank te brengen. De dagen voor en na de laatste Bomspotting-actie bulkten de media van beloftes van bewindslieden. Maar tot vandaag blijft een echt resultaat uit. De procureur weigert een onderzoek in te stellen naar de illegaliteit van kernwapens. De overheid zwijgt. "Wij gaan door met méér mensen én met méér geweldloze actiemiddelen. Onder het motto 'Van bomspotting naar bomSTOPping' is er een ganse actieplanning klaar", vertelt de organisatie.

5 oktober: bomspotting

Op zaterdag 5 oktober stappen, fietsen, rijden zoveel mogelijk mensen naar Kleine Brogel voor een laatste Bomspotting. Vanuit het hele land; Vlaanderen, Brussel en Wallonië worden er op zaterdag 5 oktober bussen ingelegd naar Kleine Brogel. "We stappen zonder toestemming op het militaire domein waar illegale kernwapens liggen en bezetten de basis. Breng uw boterhammen mee want we zetten ons neer en picknicken. Zolang wij de basis bezetten kan geen enkel vliegtuig opstijgen en kan België z'n misdrijf niet voortzetten. We overtreden bewust de Belgische wet met de bedoeling om kernwapens voor de rechtbank te brengen", zegt de organisatie vastberaden. "Strikt geweldloos uiteraard", verzekert men ons, "maar niet minder vastberaden. We staan immers recht in onze schoenen: het internationaal recht gebiedt ons in te grijpen waar misdaden tegen de mensheid worden voorbereid en we zijn bereid ons te verantwoorden voor een assisenjury". Wie op 5 oktober niet OP de basis wil stappen, kan ROND het militaire domein stappen, fietsen, lopen,... picknicken. Er is dus ook aan de mietjes gedacht...

Hoe kan je deelnemen aan de bomspotting van

5oktober?

Neem contact op met een regionale groep. Alle info over regionale bomspottinggroepen vind je op de website www.bomspotting.be. Je kan ook gewoon bellen naar 03/281.68.39 of schrijven naar Bomspotting v.z.w., Patri-ottenstraat 27, 2600 Berchem. De regio-groepen leggen bussen in maar zorgen ook voor voorbereiding. Omdat het aantal deelnemers aan de acties heel sterk groeit en omdat het geweldloze karakter van fundamenteel belang is voor het slagen van de campagne, worden er zoveel mogelijk actievoerders op voorhand getraind in 'geweldloos actievoeren'. Daarom wordt er voor elke regionale groep een 'training geweldloze actie' opgezet. Op de VUB was dit op 24 september in het sportcomplex.

Bomspotting: Een 'engagement' om geweldloos actie te voeren.

Bomspotten op Kleine Brogel is geen ordinaire betoging, maar een actie van burgerlijke ongehoorzaamheid. Openheid, eerlijkheid, actieve geweldloosheid en verantwoordelijkheidszin zijn basisvoorwaarden om deel te nemen. Elke bomspotter wordt voor hij/zij de militaire basis opgaat, uitvoerig gebriefd en verbindt zich door het ondertekenen van een 'Engagementsverklaring' tot deze basisvoorwaarden en tot het ondersteunen van de effectieve ontwapeningsacties na 5 oktober 2002.

BomSTOPping

Na 5 oktober is het niet afgelopen. De organisatie gaat 'van Bomspotting naar bomSTOPping'. Als de overheid na de laatste bomspotting nog niet bereid is om de kernwapens terug te sturen en zo het internationaal recht toepast, dan ondersteunt de organisatie de effectieve ontwapeningsacties die het gebruik van kernwapens onmogelijk maken: bomSTOPping. Na de NAVO-

BOMSPOTTING

bijeenkomst van december 2002 zullen kleine groepjes goed voorbereide mensen in alle openheid de militaire basis op gaan en op strikt geweldloze manier proberen om het gebruik van

kernwapens daadwerkelijk te beletten. "Gaan we zelf een kernwapen ontmantelen? Nee, we zouden dit nooit op een veilige manier kunnen doen", verzekert de woordvoerder ons. Maar om deze kernwapens te gebruiken is een heel systeem nodig om het bevel tot gebruik door te geven, de kernwapens gebruiksklaar te maken en tenslotte ze naar de plek van gebruik te vliegen. "Als we effectief ingrijpen in dit systeem is het onmogelijk om de kernwapens daadwerkelijk te gebruiken", aldus de organisatie. Geweldloosheid, openheid en verantwoordelijkheidszin zijn fundamenteel voor de BomSTOPping-acties. Dit betekent dat de actievoerders zich niet verstoppen maar openlijk de verantwoordelijkheid opnemen voor hun acties en bereid zijn zich voor een assisenjury te verantwoorden. In het verkiezingsjaar 2003 zal een nieuwe actie hopelijk aantonen dat de bomSTOPping-acties gedragen zijn door een groot deel van onze samenleving.

Jouw medeplichtigheid aan het voorkomen van oorlogsmisdaden aanvullen...

Iedereen kan deze campagne ondersteunen door de 'ondersteuningsverklaring' te ondertekenen. Organisaties als 11.11.11, Bond Beter Leefmilieu, Oxfam Solidariteit, Humanistisch Verbond, Velt vzw en vele anderen hebben dat reeds gedaan. Bij de ondertekening stort je een financiële bijdrage op het rekeningnummer van Bomspotting vzw. Door desnoods slechts één euro te storten word je – ook als je niet naar Kleine Brogel kunt komen – juridisch medeplichtig aan het voorkomen van oorlogsmisdaden.

Forum voor Vredesactie,
Voor Moeder Aarde
03/281.68.39
www.bomspotting.be
of bij Studiekring Vrij Onderzoek

PLOWSHARES

Deze zomer werd in de kernwapenbasis Faslane in Schotland geweldloos actie gevoerd door een internationale groep activisten die zich "Plowshares" noemt (naar het bijbelse begrip 'zwaarden tot ploegscharen smeden') en die zich met kleine werktuigen als hamers en tangen tot doel heeft gesteld op militaire basissen door te dringen en de kernwapens die daar opgeslagen liggen, onklaar te maken.

Een vrij radicale benadering dus, waarbij de groep zich baseert op de uitspraak van het Internationaal Gerechtshof in Den Haag, dat in 1996 het oordeel uitsprak "dat kernwapens illegaal en immoreel zijn" en hun gebruik en de dreiging met de aanmaak ervan in strijd verklaarde met vroeger inter-nationaal (bin-dend) recht, zoals b.v. de Nuremberg principes, de con-venties van Geneve en Den Haag, alsmede het non-proli-feratie verdrag. Volgens dit laat-ste mogen im-mers enkel de 5 grootmachten kernwapens bezitten en moeten zij er bovendien naar streven hun arsenaal af te bouwen, iets waar in NAVO-kringen naar verluidt wel eens ferm mee gelachen wordt.

Uit een interview met een redac-tielid van De Moeial leggen Rick, een Ameri-kaan, en Marian, een Nederlandse, uit wat hun motivatie is. De motivatie is dat we simpelweg naar een kernvrije wereld streven. De kernstoffen houden enorme gezondheidsrisico's in. Aanraking met radioactieve stoffen veroorzaakt vaak kankers 20 tot 40 jaar na datum.

De groep activisten heeft samen met de groep "Voor Moeder Aarde" een wandeltocht ondernomen van België naar het Verenigd Koninkrijk. Op de tocht bezochten ze verschillende steden (ook kernvrije) en kerncentrales. Aan de kerncentrale van Aldermaston werden ze op z'n Brts weggewimpeld met een beleefde "No thank you", en in het Disneylandachtige Visitor's Centre van de kerncentrale van Schlafield poogde het ontvangstcomite de bezoekers te overtuigen van de voordelen van kernenergie aan de hand van quotes van George Orwell, Marie Curie en Albert Einstein. Een gegeneerde uitdrukking verscheen op de gezichten van het ontvangstcomite toen iemand van de "Plowshares"-beweging hen erop wees

dat Marie Curie aan de gevolgen van besmetting met radioactieve straling was gestorven, en dat Einstein de rest van zijn leven heeft geijverd voor de

ontmanteling van kernwapens. het ontvangstcomite bevestigde dat Schlafield in een kanker-cluster ligt (heel veel gevallen dicht bij elkaar), maar maakten zich ervan af door te vertellen dat in Nieuw-Zeeland, dat geen kernindustrie bezit, er eveneens kanker-clusters voorkomen. Dit is een zeer bizarre redenering, zeggen: 'ik kan deze moord niet gepleegd hebben want 500 km verderop worden er ook mensen vermoord', aldus Rick.

Rick en Marian worden weggeroepen naar de 'talking circle' over de actie van de volgende dag in Kleine Brogel, inmiddels al een paar weken geleden. Bij die actie braken "Voor Moeder Aarde"-activisten binnen in de basis met de bedoeling de verborgen B-61's te lokaliseren. Ze slaagden erin door te dringen in het top-security deel van de basis waar de Amerikaanse 52 nd MUNSS- eenheid (MUNitions Support Squadron) haar kwartieren heeft. De cirkel van de mogelijke plekken wordt nu steeds kleiner. Op 5 oktober vindt er weer een zoektocht plaats, ditmaal een gemediatiseerde (zie het artikel over bomspotting). Er wordt beweerd dat de Nuremberg-principes elke burger het recht geven om misdaden tegen de mensheid te voorkomen, en dat een actie als die van 5 oktober dus niet strafbaar mag zijn.

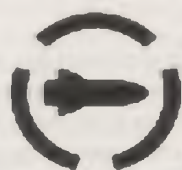
Paz

Meer informatie vind je op
www.plowsharesactions.org

De Moeial 9

19 de jaargang - nummer 1 - 26 september 2002

Laatste Bomspotting op de militaire basis van Kleine Brogel
5 oktober 2002 /// Kleine Brogel
12u Ontmoetingscentrum Kleine Brogel, Pieter Breughellaan 10

BOMSPOTTING

Als de wereld na 5 oktober 2002 nog niet bereid is om de kernwapens terug te sturen en zo het internationaal recht toespoot, dan ondersteunen wij de effectieve ontwapeningsovereenkomsten die het gebruik van kernwapens onmogelijk maken: **bomSTOPping**.

VAN **BOMSPOTTING**
NAAR **BOMSTOPPING**

Kernwapens · De · Wereld · Uit

Info: Forum voor Vredesactie en Voor Moeder Aarde, 03/281.88.39, bomspotting@vredesactie.be,
www.vredesactie.be of www.motherearth.org Een organisatie van Bomspotting vzw, Patriottenstraat 27, 2600 Berchem

MATERIËLE HEGEMONIE: DE UNIVERSELE OVERTUIGINGSKRACHT?

Materiële argumentatie (argumentatie verbonden met materiële middelen) heeft de neiging zeer overtuigend te werken, aangezien elke mens op elke plaats onderdanig is aan zijn of haar materiële behoeften. Een mens voorziet in zijn of haar materiële behoeften door handelingen te verrichten. Wanneer iemand de idee van een ander aanvaardt, om in samenwerking met deze tweede mens op een eenvoudiger of thans gemakkelijker manier aan die behoeften te voldoen, zal hij steeds deze idee aanvaarden, omdat zowel hij als de andere er beter van wordt. Tenzij affectieve, culturele of ethische redenen hem hiervan weerhouden.

Een geest die de middelen (materiële, structurele, culturele) heeft om een bepaalde groep te overtuigen, zal hierin slagen wanneer de hele groep hier beter van wordt. Met als gevolg dat het welzijn van de groep stijgt. Hoe verder de sociale en culturele netwerken van groepen onderling reiken, hoe hoger de ontwikkelingsgraad van deze groepen. Terwijl hun onderlinge afhankelijkheid stijgt, daalt hun directe afhankelijkheid ten opzichte van de natuur waarin ze bestaan. Een bepaalde maatschappelijke ordening wordt aanvaard, omdat ze een materiële meerwaarde biedt voor de overleving van de desbetreffende groep.

De overlevingsdrang van de mensheid dient als een natuurkracht gezien te worden, aangezien ze door sociale en culturele interacties en in een quasi-vanzelfsprekende convergentie een meervoudige vorm aanneemt. Het is het papier waarop de mens met de inkt van zijn handelingen schrijft. Het beheersen van de natuur in onderlinge samenwerking wordt tot een kunst verheffen, een wetenschap die steeds weer verfijnd kan worden en die zich niet enkel op het sociale, politieke en economische niveau manifesteert, maar ook op het culturele. Op het culturele niveau gebeurt immers de communicatie, die het geheel van samenspraak in beweging zet, mogelijk blijft maken, maar ook en vooral de getroffen maatregelen en de uitgevoerde handelingen rechtvaardigt. Deze rechtvaardiging gebeurt steeds binnen de grenzen van een reeds ingeslagen weg, omdat het opzij zetten van het hele systeem simpelweg ondenkbaar is. Als het al denkbaar is, wordt dit niet gedaan, aangezien dergelijke discursieve praktijken de bestaande orde binnen een groep en de daaraan gekoppelde materiële meerwaarde in gevaar brengen. Een cultuur is dus gedoemd om grotendeels in functie van de bestaande orde te fungeren, en een aanzienlijk deel van haar filosofische, ethische en normenscheppende potentieel wordt zodoende afgeslankt. Dergelijke afslankingen dienen zelfs niet aan het licht te komen (aangezien ieder lid van een bepaalde cultuur zijn of haar referentiekader en denkwereld uit die cultuur haalt), tenzij een bepaalde groep in botsing komt met een andere. Op dat moment worden de discrepanties, die onvermijdelijk

voortspruiten uit dergelijke belangenconflicten, weggewerkt of gerechtvaardigd.

Eenzelfde materiële argumentatie wordt aangevoerd binnen elke afzonderlijke groep, maar heeft ditmaal een duidelijk anagoniserende werking. Indien de botsingen tussen de culturen werkelijk de vorm van een conflict aannemen, zal er meestal een nieuwe materiële verdeelsleutel gevonden worden. Dit is het gevolg van een fysieke strijd, maar kan eveneens het resultaat zijn van een politieke, filosofische of ethische discussie. Bij de twee laatste prevaleert de niet-materiële argumentatie, een geweldloze argu-

mentatie waar enkel de mens toe in staat is, door zijn vermogen om te redeneren. Spijtig genoeg zijn de leden van een dominante groep nooit geneigd om een andere dan een materiële argumentatie aan te nemen, omdat de andere types een vrijwillige daling in materiële welstand zouden betekenen, wat vrijwel uitgesloten is. Daarom zijn in de geschiedenis revoluties of politieke druk met een materieel drukkingsmiddel vaak de enige manier gebleken om tot een andere verdeelsleutel te komen. Maar wat gebeurt er wanneer er in een bepaalde mate is voldaan aan demografische, structurele en geografische imperatieven om een bepaalde, toch wel onrechtvaardige maar binnen een groep met materiële argumenten gerechtvaardigde orde relatief stabiel te houden?

*There are ways but the Way is uncharted:
There are names but not nature in words:
Nameless indeed is the source of creation
But things have a mother and she has a name.*

*The secret waits for the insight
Of eyes unclouded by longing;
Those who are bound by desire
See only the outward container.*

*These two come paired but distinct
By their names.*

*All things profound,
Say that their pairing is deepest.
The gate to the root of the world.*

"The Way of Life" - Lao Tzu (500 v.o.t.)

Wanneer we kijken naar het Westen, dat binnen haar systeem voldoende inwoners van een vrij hoge levensstandaard heeft weten te voorzien, en voldoende geografisch gescheiden is van de volkeren die door hun armoede het Westerse model indirect weten te onderhouden, zijn we dan geneigd om met zijn allen in te leveren voor wereldbevolkingsgroepen die we van ons leven nooit zullen zien? Nee, zoveel blijkt uit de huidige gang van zaken. Onze denkpijpen en argumenten tegen dit soort onrecht zijn verzaaid van een materiële hegemonie, die voortspruit uit een natuurlijke drang naar zelfbehoud, waartegen geen enkele filosofische of ethische discussie is tegen opgewassen. Van kinds af aan leren we leven met discrepanties, met zwarte gaten in het Westerse verhaal, die er op school worden ingelepeld. Zal fysiek geweld het enige zijn wat ons van ons baanvak zal doen afwijken? Waarschijnlijk wel. Of denkt u dat het toevallig is dat bijvoorbeeld die vliegtuigen in de WTC-torens, het economische epicentrum van de Westerse wereld, zijn gevlogen, en niet op b.v. het Vaticaan? Natuurlijk is dit verklaard vanuit een bepaalde nauwe denkwereld, en zijn de daders en meteen heel hun religieuze gemeenschap gedemoniseerd en gecriminaliseerd. Er valt immers een boel te rechtvaardigen, nietwaar.

DM

STROMINGEN EN KUNSTENAARS

Art Nouveau en Victor Horta

De art nouveau is een ingewikkelde, internationale kunststroming die zich in vele landen, op verschillende domeinen en onder diverse benamingen heeft gemanifesteerd. Ideeën en vormtaal verschillen van land tot land, van kunstenaar tot kunstenaar. Daarom valt het moeilijk deze kunststijl precies te bepalen. De verschillende benamingen, hun oorsprong en hun lokalisering kunnen wel (in beperkte mate) tot een moderne bepaling bijdragen.

In 1895 opende de Hamburger Samuel Bing (1838-1905) in Parijs een nieuwe kunstgalerij met als uithangbord "Art Nouveau". Hij organiseerde

er tentoonstellingen van avantgardeskunst, zowel op het domein van de schone kunsten als op dat van de toegepaste kunsten. Samuel Bing, een belangrijk figuur op de internationale kunstmarkt, was bestendig op zoek naar nieuw talent en nieuwe kunstvormen. Zijn artistiek-commerciële activiteit was helemaal op de toekomst gericht. Zijn 'Art Nouveau'-galerij bood aan kunstenaars als Edward Munch, Fernad Khnopff, Henry van de Velde, Aubrey Beardsley, Emile Gallé, Charles Rennie Macintosh, Louis Comfort Tiffany, allen belangrijke exponenten van de nieuwe kunststroming, de gelegenheid om hun producties tentoon te stellen. Deze waren opzienbarend. Spoedig werd alles wat zich als een nieuwe, moderne vormtaal uitdrukte, als Art Nouveau bestempeld.

"Brussel, geboortestad en hoofdstad van de art nouveau-architectuur." Deze eretitel voegt zich bij de vele andere van deze stad die iedere dag meer en meer op de voorgrond treedt en dit zowel op nationaal als internationaal vlak. De historische belangrijkheid, de omvang en de diversiteit van het Brusselse art-nouveau-patrimonium staan borg voor deze titel. Historisch belangrijk is dat de eerste art nouveau-woning, nl. het Huis Tassel, zich in Brussel bevindt. Het werd er in 1893 door Victor Horta gebouwd. Toen hij het Tasselhuis bouwde, besefte hij niet dat hij in de art nouveau-architectuur verwickeld zat.

Jugendstil is eveneens een internationaal gangbare term voor deze kunststroming. Het gaat hier niet om een eenvoudige vertaling van art nouveau, maar om een spontane, later ontstane benaming die oorspronkelijk als spotnaam gebruikt werd. In 1896 publiceerde Georg Hirth in München het satirische weekblad *Jugend*. Zijn bijzondere bijdrage, stijl, originele illustraties en drukvormen wekten de belangstelling. Wel dra zag men een verband tussen de stijl van deze publicatie en alle nieuwigheden die zich toen op kunstgebied openbaarden. Ook hier leidde verwarring tot assimilatie en werd de Jugendstil geboren.

Naast Art Nouveau en Jugendstil, werden minder eerbiedwaardige benamingen spottend of zelfs afkeurend op de nieuwe kunstvorm toegepast, zoals vermicelli-stijl, spaghettistijl, slaoliestijl, palingstijl, lintwormstijl e.d. In Brussel zelf bracht de zeer langzaam vorderende constructie van het Volkshuis door Horta de 'stillekens-aan-stijl' tot leven. Opvallend is dat er in deze benamingen steeds de idee van 'nieuwigheid, jeugd, moderniteit, vrijheid' vervat ligt.

De art nouveau-beweging was meer dan een gewone kunststroming. Het was een nieuwe morele en geestelijke oriëntatie, een nieuwe denk- en leefwijze. Het 19de-eeuwse denken aanvaardde niet langer de toen heersende samenlevingsvorm en beoogde de totale bevrijding van de mens: bevrijding op sociaal, filosofisch en cultureel vlak. De onaantoonbare sociale en mo-

rele ellende leidde tot verval van de geloofsovertuiging. Men meende die te kunnen vervangen door het proletariaat een interesse voor kunst en cultuur bij te brengen. De erotiek werd ontdekt en haar sensualiteit manifesteerde zich in de kronkelende lijnen van de art nouveau.

Deze nieuwe architecturale opvatting, die zich tussen 1892 en 1914 ontwikkelde, was slechts één van de vele bouwstijlen en vertegenwoordigde amper 5% van de toenmalige constructies. Deze bouwperiode kan dus niet als de art nouveau-periode bestempeld worden.

Tot de nieuwe generatie van architecten behoorden o.m. Horta, Hanker, Van de Velde, Van Ryselberghe, Blérot, Delune, Brunfaut, Taelmans, Van Waesberghe, Roosenboom, Jacobs en Vizzanova. In hun realisaties treffen we een verschijnsel aan dat we reeds bij de prerafaëlitische beweging (voorloper van de art nouveau, die gekant was tegen het heersende classicisme dat vanaf Rafaël intrede had gevonden, n.vdr.) bespeurden, nl. een verscheidenheid van uitdrukkingwijze, een stijlpluralisme. Iedere architect had zijn eigen persoonlijke stijl, een verschijnsel dat tot de rijkdom van het Brusselse art nouveau-landschap heeft bijgedragen. Een fundamenteel verschil met de prerafaëlitische opvattingen was het feit dat het antibourgeois-aspect van de prerafaëlitische kunst door de Belgische art nouveau-architectuur niet werd overgenomen. Integendeel, deze ging zich als een burgerlijke elite-bouwstijl doorzetten. Wat de art nouveau-architectuur in Brussel betreft is het oeuvre van Victor Horta het belangrijkste. Zijn realisaties resumeren het wezen zelf van deze nieuwe bouwkunst.

Het bouwen van de art nouveau-woningen in Brussel was slechts van korte duur. Nog geen 20 jaar liggen tussen de eerste constructie, het Huis Tassel (1893) en het huis Stoclet (1913). Redenen van esthetische, financieel-economische, politiek-sociale en technische aard hebben het verval van de art nouveau in de hand gewerkt.

Victor Horta werd geboren in Gent op 6 januari 1861. Zijn moeder, Henriette Coppieters, was de tweede echtgenote van Pierre-Jacques Horta: diens overgrootvader was zich uit Napels in Brugge komen vestigen. In dit gezin hield men veel van muziek en de kleine Horta had een voorliefde voor de viool. Op heel jonge leeftijd begon hij aan zijn opleiding in de architectuur: hij was pas 12 toen hij zich inschreef op de afdeling "Architectuur tekenen". Ondertussen zette hij zijn middelbare studies voort aan het Koninklijk Athe-

neum in dezelfde stad. In 1878 vertrok hij naar Parijs waar hij door een architect-decorateur uit Montmartre in dienst werd genomen. Zijn verblijf in Parijs zette de deuren van zijn kunstenaarshart ver open.

In juni 1880 bracht de dood van zijn vader hem terug naar Gent, en later naar Brussel. Een jaar later trouwde hij met Pauline Heyse, een jeugd-vriendin. Om zijn brood te verdienen werkte Horta op het kantoor van architect Alphonse Balat. Tegelijk volgde hij lessen aan de Brusselse Acade-

mie Voor Schone Kunsten, die hij in 1884 met een gouden medaille verliet. Hoewel hij in de volgende jaren heel wat prijzen behaalde, kreeg hij slechts één persoonlijke opdracht: drie huizen in de Twaalfkamerstraat in Gent (1885). Dankzij de steun van Balat werd hij in 1889 belast met de bouw van een tempeltje voor een monumentaal bas-reliëf van Jef Lambeaux, "De Menselijke Driften".

In 1888 werd Horta vrijmetselaar en kwam aldus in contact met mensen als Tassel en Autrique die hem in 1892 een baan bezorgden als werkleider voor de cursus architectuur van Ernest-Jean

Hendrickx aan de Université Libre de Bruxelles. Hendrickx stierf in hetzelfde jaar en Horta volgde hem op. De opdrachten volgden elkaar vrij snel op: het Hotel Solvay, het Hotel van eetvelde en het Volkshuis bevestigden zijn reputatie.

Nu hij eindelijk over meer financiële middelen beschikte, kon hij in 1889 zijn eigen huis en atelier bouwen in de Amerikaanestraat in Sint-Gillis. Later breidde hij zowel zijn woning als het atelier uit. Horta kreeg de opdracht voor het Paleis Voor Schone Kunsten in Brussel in 1919. De senaat verwierp echter het ontwerp en toen was het wachten op een tussenkomst van Henri Le Boeuf en de oprichting van de Société du Palais des Beaux-Arts om het werk in 1922 te laten starten. Zes jaar later was het klaar.

In de jaren voor de Eerste Wereldoorlog besteedde hij een groot deel van zijn tijd aan onderwijs en aan de hervorming van het leerplan van de Brusselse Academie Voor Schone Kunsten, waarvan hij in 1913 directeur werd. Midden in de oorlog reisde hij naar Londen, om er een congres over de heropbouw van de Belgische steden bij te wonen. Toen bleek dat hij onmogelijk kon terugkeren, reisde hij naar Amerika om er de kost te verdienen met het geven van lezingen. In 1919 keerde Horta terug naar België. Hij verkocht zijn huis en atelier en nam zijn intrek in een herenhuis dat hij renoveerde. In 1939 overleed zijn dochter Simone. Het was voor haar dat hij zijn mémoires schreef en haar dood liet een ontroostbare vader achter. Jammer genoeg verdwenen veel van zijn papieren, het beste van zijn schetsen, niet alleen door de oorlog, maar omdat hij zijn eigen archieven had verbrand.

Horta zelf overleed op 8 september 1947 en werd op het kerkhof van Elsene begraven. In 1947 beschouwde men de art nouveau als een jammerlijk ongeluk in de geschiedenis van de architectuur: Horta moest lijdzaam toekijken hoe het beste van zijn werk verwaarloosd werd en stelde vast dat architectuur "de eenvoudige uitdrukking van mijn eigen voorkeur en kennis die niets van anderen leerden, de neiging vetoont van het vergankelijke deel uit te maken en helemaal niet van het eeuwigdurende werk". "Tenzij", voegde hij eraan toe, "het werk dat aan de sloophamers ontsnapte, via een enorme omweg en ommekeer in de artistieke stromingen, een permanent en definitief karakter krijgt".

Helaas had die laatste hoop van Horta, die vandaag vorm lijkt te krijgen, nog geen levenskansen gekregen toen men in 1950 het huis Aubecq en in 1965 het Volkshuis afbrak.

Helia

Fabeltjes

KRANT

Geruchten en Gedachten, waarvan niet bewezen is dat ze niet waar zijn !

Renovatie en de onschuld van Nostalgie

Hoi hoi, een vers jaar ligt voor ons! Volgens de traditie worden wij met de harde feiten geconfronteerd door de jaarlijkse organisatie van de Ambtenaren Sportdag hier op onze eigen campus. Huppelende penzen, dikke snorren vol bier en kots doen ons met spijt in het hart beseffen dat de zomer op z'n laatste krachten voort sputtert. Binnenkort zal de rector de Academische Openingszitting weer volkwijlen met Nooit Te Vervullen Beloftes, en voor we het goed en wel beseffen staan de examens alweer voor de deur.

Tja, want Meneer Bachelor en Mevrouw

Master hebben hun hamer ook definitief op deze universiteit laten neerdalen. De natte droom van de hoge heren aan VUB is eindelijk geëjaculeerd tot waarheid. Examens in december, en een drastische vermindering van de studentikoze activiteiten. Nu nog De Moeial afschaffen en de weg ligt open voor Het Langverwachte Orgie der topfunctionarissen.

Frank Winter dacht het bij het rechte eind te hebben toen hij de MLB (marxistisch-leninistische beweging) ervan beschuldigde over nauwe banden met het Al-Qaeda net-

werk te beschikken. Prompt besloot hij voor zichzelf dat de MLB uit het BSG moest verbannen worden. Jammer voor de arme man, maar voor zo'n besluiten heeft enkel het BSG zelf het recht zich uit te spreken. Soms vergeet hij dat we nog steeds aan een vrije universiteit werken. Maar ja, iedereen heeft wel eens last van 'a slip of the tongue', nietwaar meneer de rector?

Laten we het maar bij een hoogst eigenaardige soort van scepticisme houden. Wat vreemd is, kan niet getolereerd worden en moet zich maar afspelen buiten de kasteelmuren van Fort VUB. Zo kan men toch ook niet toelaten dat buitenlandse studenten de koten van onze eigene hardwerkende studenten komen inpikken?! Er is toch ook plaats in Oudergem of in Molenbeek? Gelukkig zet FORSTIS zich hard in voor de opvang van deze mensen. Er bestaan toch nog mensen met een geweten aan deze VUB. Wel jammer dat ze steeds van het kastje naar de muur en terug worden gestuurd als ze het huizingsprobleem van de buitenlandse studenten willen aanklagen, en oplossen. Zo beweerde Ludo Reuter, diensthoofd van Huisvesting, volmondig dat de Dienst Huisvesting niet bevoegd was voor de huisvesting van de (vreemde) buitenlandse studenten. Hij zal zich wel gekrenkt gevoeld hebben in z'n ego, toen hij enkele weken later ontdekte dat dit wél onder zijn bevoegdheid viel.

Zingt allen luid, en wees trots! Onze universiteit heeft er bijna een nieuw gebouw bij, annex een mooie inkomtrap. Mocht de universiteit ooit toch failliet gaan, kunnen de 'gras-treden' steeds dienst doen als rijstvelden. De eeuwige recyclage-geest van de topmannen moet weer opgelaaid zijn. Het

gerucht doet ook de ronde dat er boven het nieuwe gebouw een vivarium (sic) zou komen. Straks kunnen we allerhande exotische organismen gaan bewonderen. Nog even en de VUB wordt een aziatisch pretpark.

En er komt maar geen einde aan de renovatiewerken. Geestdriftig en steeds denkend aan hun imago, wordt er nagedacht over een gebouw met nieuwe koten voor de studenten. Het schimmel aan de muren van de Nieuwelaan-koten raakte stilaan bedorven, en dit kan nu toch echt niet aan een universiteit als de VUB!

Ook het restaurant zal dit jaar een nieuwe look hebben. Betekent dit dat de eerste stappen tot privatisering van ons eethuisje gezet zijn? Laten we ons maar zoals steeds overgeven aan het voordeel van de twijfel en denken dat de academische overheid bezorgd is met de eet-omgeving van de studenten. Misschien zullen we vanaf nu zelfs lekker eten krijgen! Gedaan met het constipatie-virus dat al jaren over de campus zweeft. Wel is zeker dat het krantenkioskje in de cafetaria geen lang leven meer beschoren is. Neen, machines are taking over!

En nu is het enkel nog wachten op de blunders van de Academische Openzitting en op de jaarlijkse SoR-verkiezingen. Vraag me af welke kwibus nu weer uit de stembus zal rollen als voorzitter. Als er tenminste volk zal komen stemmen. Want sinds de vorige jaren is een exponentieel dalende lijn vast te stellen bij het VUB-kiezerskorps. Alé, fingers crossed dan maar zeker? We gaan in elk geval een vreemde richting uit. Bah, vreemd!

Reggie

Familie-Tales

De straat blonk en de lucht was grillig grijs. En staat daar geen popelend antwoord bij de prangende vraag? De conducteur vatte de bosjonkvrouw bij de kraag met de gevatte openingszin: "U heeft iets voor mij en daarom ben ik zo blij!". Iedere conducteur heeft volgens hem de plicht zwartrijders tegen voorbijsnoevende palen te kwakken. Jaja, op de trein Louderbeek-Dendermonde zijn al vele mysterieuze verdwijningen vastgesteld...

Hoe het ook moge zijn, de hele familie is gelukkig en men verwacht nog vele cadeaus voor de blije, maar vroege, intrede van de kerstman dit jaar. Ik geef 'm mijn kerstboom van vorig jaar. Ik ga immers steevast akkoord met oom Walter's filosofie: "Een hond lijkt het meest op een hangslot en laat de rest maar in het midden". Oom Walter werd dan ook meestal genegeerd, en soms hardhandig het zwijgen opgelegd. Le Poète Maudit. Jammer voor hem ben ik z'n enige aanhanger, alhoewel ik liever in mannenkleden rondloop.

Kleine Bomma organiseert graag kerstfeestjes. Met de gretigheid van een kind pulkt ze dan de ganzenlever van haar schoteltje. Tederheid en emoties overvallen mij daarna bij het aanschouwen van haar plompueuze huppelpasjes naar het toilet.

Onze familie houdt ook de christelijke traditie in ere elk jaar met kerst een ongelukkige ziel van de straat te rapen, en daarmee de geboorte van het Heilige Kindje Jezus te vieren.

Oom Walter werd dan ook met een enthousiast applaus ontvangen op het feest, toen hij John de conducteur in ons midden bracht. Een moment van glo-

rie voor oom Walter. En ook voor de conducteur, die de ongelukkige ziel van dienst was. Hij was jammerlijk zijn grote liefde kwijtgeraakt bij een paal van Electrabel toen hij zijn uren klopte. Plicht boven alles, is het motto van John.

De conducteur kon uiteraard op de absolute steun rekenen vanwege de ganse familie. Althans, tot de wijn werd ingeschonken. Hij speelde zelfs met veel overtuiging de jaarlijkse kerstman. Iedereen in de familie is hem nog steeds dankbaar dat hij de kleine van tante Hermine het zwijgen heeft opgelegd. Dit door z'n baard af te trekken en er in één adem bij te vermelden dat ook Sinterklaas een groot fabeltje was. Volgens mij vergat John even z'n problemen door de confrontatie met de vraag wat hij in godsnaam met zo'n naaldloze kerstboom moet aanvangen. Bij de rest ermee, zeker?

Het werd laat, veel te laat. Geen mens was nog aanspreekbaar, en de conducteur werd, bij wijze van grap, de helft van de avond opgesloten in de badkamer. Een luide, ontvullende gil deed de grondvesten van het huis daveren toen Kleine Bomma tijdens een huppelpasje uitgleed in een plasje kots van onze arme kerstman.

De straat blonk totdat een kerstman erover naar huis moest gedragen worden. Maar de lucht bleef nog lang grillig grijs. Jaja, John de kerstman zal de familie niet zo vlug vergeten, net als m'n nicht, een jonkvrouw uit het bos, die mysterieus op de trein verdwenen was. Tot kerstavond tenminste. In vinum veritas!

Reggie

RECENSIES

Marija Bozovic en Dr. Coolares

In de oude havenstad Kotor in Montenegro, waar de smalle straten krioelen en de gehavende gebouwen een onrustige sfeer ademen, wordt mijn aandacht getrokken door een stem, die door de luidruchtige volkshouse van de zomerse cafeetjes weet te dringen. Met een gevoel dat niet veel zal hebben verschild van hetgene Odysseus had toen de Sirenen hem met hun prachtige gezang lokten, bestijg ik de trapjes van een steegje, op zoek naar de bron van die schoonheid. Ik betreed een Jazz-club, Atrium, die wat weg heeft van de binnenkoer van een dertiende-eeuws klooster. Het door een aardbeving geteisterde bouwwerk was hier en daar overdekt door een houten afdakje. Een gehavende zuil stond als getuige van de vroegere verwoesting. De straatlantaarns die in de binnenkoer hingen, wierpen een sfeervol licht op de houten tafeltjes en stoeltjes waar gefascineerde mensen met wijdopen ogen (en oren) zaten te genieten van het schouwspel. Een wulpsse vrouw in een zwarte jurk stond met haar hele lichaam de wonderbaarlijke klanken die ze voortbracht te ondersteunen. De ontegensprekelijk innemende en charmante verschijning zong de mooiste blues die ik ooit gehoord heb. De band, Dr. Coolares, die zowel muzikaal als ruimtelijk een beetje op de achtergrond gedrongen werd door de zangeres, bestond uit een gitarist, een bas-gitarist, een man achter een klavier en een jongen die jembé's

betokkelde. De mooi afgestemde muziek begeleidde het wondermooie gezang, dat niet enkel door merg en been drong, maar zich ook recht naar de ziel begaf en daar nog even nazinderde.

Liedjes zoals "Let it be", "Talking about a revolution" "Blues ain't nothing but a woman crying for her man" werden op een meesterlijke wijze vertolkt. Bij het liedje van de Beatles, waarvan een blues-versie werd gebracht, begon het publiek zelfs spontaan mee te zingen (wat vrij ongewoon is in jazz-middens). Tijdens de pauze werd er een frisse maar smaakvolle afwisseling gebracht met een CD van INXS. Als afsluiter zong de imposante persoonlijkheid een Joegoslavisch liedje waarvan ik de naam niet ken, maar dat bij het publiek heel wat emoties wist los te werken, aangezien het over het verdriet van de nog niet zo lang geleden oorlog ging. Net toen het publiek, dat duidelijk in een muzikale roes

verkeerde, dacht dat het concert afgelopen was, en hun stemmen weer te horen waren, beklom de vrouw met de glinsterende ogen weer het podium en bracht een ongelooflijke vertolking van "Amazing Grace". Hoewel de kansen om internationaal door te breken in een naoorlogs land als Joegoslavië veel dunner gezaaid zijn, zou het me niet het minste verbazen moest Marija Bozovic binnenkort op grote podia te zien zijn...

DM

DE MAXX - Long Player 3

De derde verzamelaar van het gelijknamige Stubru-programma. De eerste verscheen vorig jaar en bevat ondertussen al behoorlijk wat klassiekers: Spiller's Groove Jet, Maddkatt Courtship's My life=Muzik, Lucy Pearl, De La Soul feat Chaka Khan, Eddie Amador en Green Velvet, to name but a few.

Op volume drie wordt het recept van de dubbele compilatie niet gewijzigd: een eerste CD met "Routine"-tracks en een tweede met Classics. Best een aardige compilatie, al valt op het een en ander wel wat af te dingen: zo heeft een beetje verzamelaar/downloader al heel wat songs van beide CD's in zijn bezit, zijn sommige nummers al wat outdated, hebben een paar grote hits hun weg naar deze derde Longplayer niet gevonden en werd van een paar tracks een verkeerde mix gekozen...

De restyling van het programma DE MAXX zélf zet zich gelukkig niet door op deze verzamelaar. Immers, toen DE MAXX (het programma) van start ging, vond je in de playlist enkel heerlijk groovy en funky disco-nouveau houstunes. Ondertussen zijn ook diverse Afrekeningsongs (lees: guitar-based songs) DE MAXX binnengeslopen. Een spijtige zaak. No offence to the rocking-crowd, maar komen die "Afrekeningsongs" al niet genoeg aan bod elders op Stubru (music@work, Radar, De -euh- Afrekening, ...)?

Geen alter-rocking stuff op deze dubbelaar dus. Dit betekent echter niet dat de samensteller is blijven steken bij dat ene genre van groov'n' funky disco nouveau houstunes.... getuigen daar-

RECENSIES

van zijn de tracks van Brainpower (Dansplaat. Hoorde er trouwens nog al iemand dat die beats gepikt zijn bij Britney Spears' I'm a Slave?), Moby (we are all made of stars), the Streets (helaas niet weak become heroes, maar let's push things forward), Krewcial (het heel erg naar Dr Dre ruikende statement) en Missy Elliott (get ur freak on). Al deze nummers staan op de Routine-cd. Toch lijken enkele grote hits te ontbreken op die Routine-cd. Zo is het tevergeefs zoeken naar Felix da Housecat's 'madame Hollywood' en de Junkie XL remix van Elvis Presleys A little less conversation.

Zeer fijn is het als een compilatie de luisteraar naar (her)ontdekkingen leidt. Hier scoort DMLP3 hoog, vooral dan met de Classics-cd. Heerlijk is het om hier te stoten op Goldie's 'inner city life' (van toen -once upon a time- Goldie nog geen super-ego had), op Detroit Grand Pu Bahs' 'Sandwiches' (terug in de spotlights dankzij de dj'ende en Pro-Toolende Zakizonen) en op Gang Starr's 'lovesick'.

Een greep uit de andere classixx: Basement Jaxx 'red alert', artful dodger 're-rewind', bob sinclar 'i feel for you', dj jazzy jeff & the fresh prince, en -zowaar uit 1977- Donna Summers 'feel love'...

Beste een aardige plaat dus, het kopen of -vooral- het kopieëren of downloaden waard! Evenwel jammer dat de versies van de nummers op DE MAXX LONGPLAYER 3 niet altijd de beste zijn. Beste illustraties hierbij zijn de Plastic Dreams van Jaydee (het lijkt eerder op een fragment van de onbreekbare originele versie) en de overdreven-beat-versie van Peaches' 'set if off'.

Jeroen

UCOS - Conflicten

Woensdag 9 oktober 2002: Globalisten versus anti-Globalisten
Prof. dr. Frank Winter, Voorzitter UCOS, VUB

Al zeker 500 jaar verspreidt ons westers of kapitalistisch economisch systeem zich steeds verder over de wereld en raken de economieën van de hele wereld meer verweven.

Die vrijemarkteconomie produceert veel welvaart en daar kunnen vooral wij in de rijke landen tevreden over zijn. Het resultaat van deze globalisering is dat pakweg 1 van de 6 miljard mensen het-voorlopig-goed hebben. Maar aan de andere kant worden we overal geconfronteerd met groeiende onaanvaardbare sociale, ecologische en politieke deficits. Als een economie zoveel deficits veroorzaakt, is het maar normaal dat de onvrede daarover heel groot en wijd verspreid is en sterk groeit.

Woensdag 16 oktober 2002: Identiteitspolitiek en economische conflicten in het Grote Merenregio
Prof. dr. Jan Gorus, Fac. RG, Eenheid JURI, VUB

Volgens het Lusaka-akkoord moet er in Congo een democratiseringsproces komen. Dit democratiseringsproces was overigens in 1998 in Congo al op gang gekomen na belofte van Laurent Kabila om in 1999 presidentsverkiezingen te houden. Maar door toedoen van de inval van Ugandese en Rwandese troepen en de daarop volgende oorlog stagneerde dit proces. De Congolese regering vindt terecht dat de vreemde troepen eerst het land moeten verlaten voor democratisering in Congo voortgezet kan worden. Het probleem ligt ook bij Uganda, Rwanda en Burundi, die hun interne problemen over de grens naar Congo gebracht hebben. Op welke wijze denkt de internationale gemeenschap dat de opstandelingen tegen de regimes van Congo's buurlanden ontwapend en gereïntegreerd kunnen worden?

Woensdag 23 oktober 2002: Olie op het vuur? Water in het Midden-Oosten
Dhr. Stefan Deconinck, Centrum voor Duurzame Ontwikkeling, UG

Dat de volgende oorlog in het Midden-Oosten gevoerd zal worden over water, en niet meer over olie is ondertussen een gemeenplaats geworden. Toen dit idee aan het eind van de jaren '80 in de media werd gelanceerd, leek het op het eerste zicht nog zo gek niet. Er waren tekenen dat de levensomstandigheden van grote delen van de bevolking beduidend zouden verslechteren door toenemende water-schaarste en zelfs tekorten. Nochtans geeft de realiteit deze zwartkijkers ongelijk. Hoewel de spanningen tussen landen soms hoog opliepen, kunnen we nog steeds geen voorbeelden aangeven waarin water een directe aanleiding was op om de wapens op te nemen. Dit wil niet zeggen dat water niet tot spanningen heeft geleid. Integendeel, water (of eigenlijk: te weinig water) is juist een sleutel-element in een heel aantal conflicten en wrijvingen in de regio. Gaan "ecoconflicten" voortaan de agenda van de wereldpolitiek bepalen? Hoe reageren landen wanneer ze merken dat waterschaarste hun ontwikkeling hindert? Is het zo dat de beste oplossingen enkel ten koste gaan van anderen, of kan door samenwerking het lont uit het kruitvat worden gehaald?

Tijdens de lezing zal worden ingegaan op de achtergrond van de toenemende spanning die ontstaat wanneer schaarse watervoorraden de groeiende behoeften niet meer kunnen bevredigen. Naast een aantal voorbeelden uit grote stroomgebieden zoals de Nijl, Eufraat en Tigris, wordt er wat dieper ingegaan op de rol van water in het Israëliisch-Palestijns conflict.

PRAKTISCHE INFO

Tijdstip: 14.00 u. tot 17.00 u.

Plaats: VUB, Campus Oefenplein

Prijs: 2.5 euro / Prijs UPV-leden: 2.0 euro

Inschrijvingscode: VR/05/02

VUB-KALENDER

Vanaf nu zal er in elke Moeial een activiteitenkalender staan.
Omdat wij van u houden. En u van ons natuurlijk...

TD's

woensdag 2 okt
tent-td

donderdag 3 okt
BTS (+VO)

zondag 6 okt
Hesbania cantus

dinsdag 8 okt
GK-initiatiecantus

woensdag 9 okt
tent-td

donderdag 10 okt
Couleur locale

zondag 13 okt
KBS-cantus

maandag 14 okt
LIA-cantus

dinsdag 15 okt
tent-td

donderdag 17 okt
WK-koning/koninginne-verkiezing
cantus

zondag 20 okt
Solvay-cantus

maandag 21 okt
Pers-cantus

dinsdag 22 okt
Hesbania-td

woensdag 23 okt
LWK-td

donderdag 24 okt

ANTVERPIA-td

zondag 27 okt
MC-cantus

dinsdag 29 okt
BSG convent-cantus

woensdag 30 okt
BTS-td

donderdag 31 okt
PPK-td

FILMS

dinsdag 1 okt
Lord of the Rings D005
Y tu mama tan bien D007

donderdag 3 okt
Behind Enemy lines D007
Paniekzaaiers D008

maandag 7 okt
The Others D005
Training day D007
Dirty Dancing D008

dinsdag 8 okt
Beautiful Mind D005
Spiderman D007
Chocolat D008

donderdag 10 okt
Human Traffic D005
Heartbreaker D007

maandag 14 okt
Baise-Moi D005
Someone Like You D007
Ice Age D008

dinsdag 15 okt
Swordfish D005

Pi (De Moeial) D007
Mulholland Drive D008

donderdag 17 okt
Remember the Titans D005
Abre los Locos (De Moeial) D007

maandag 21 okt
Amores Perros D005
13 Ghosts D007
Moulin Rouge D008

dinsdag 22 okt
VO-film D005
Gladiator D007
Holy Grail D008

donderdag 24 okt
Memento D005
La double vie du Veronique

maandag 28 okt
Irreversible D005
Clockwork Orange D007
Mean Machine D008

dinsdag 29 okt
Avalon D005
Monster's Bal D007
Coyote Ugly D008

donderdag 31 okt
Alias D005
After Sex D007

maandag 4 nov
Priscilla Queen of the Desert D005
Thin Red Line D007
Gaston & Leo in Hong Kong D008

dinsdag 5 nov
Habla con Ella D007
Crouching Tiger, Hidden Dragon D008

donderdag 7 nov
Requiem for a Dream D005
Straight Story D007

**SUGGES ! FORTUIN ! AVONTUUR !
POPULARITEIT, ROEM EN GEUK IN DE LIETDE !**

**25 SCHRIJVEN HET OP
HUN BOEK ...**

**25 NIET 29 SCHRIJVEN
VOOR**

De Moelial !

**JOIN OUR
WINNING TEAM,
DE WEG NAAR SUCCES
LIGT VOOR JE OPEN !**

Eerlijk shoppen

Net als de voorbije jaren baten we met een 8-tal vrijwilligers een wekelijks Wereldwinkels-tandje uit in het studentenrestaurant. Wegens de verbouwingswerken is het nog een beetje uitzoeken waar en wanneer we onze produkten kunnen uitstallen, maar we zullen wel zorgen dat je ons vindt.

Naast het standje in het restaurant, is er ook nog steeds de permanente Wereldwinkel die zich bevindt in gebouw Y, naast UCOS. Daar kan je bijna altijd (de openingsuren volgen nog) terecht voor eerlijke Wereldwinkel-produkten.

Wat kan je bij ons zoal vinden? Overheerlijke wijnen, koffie, thee, fruitsappen, chocolade, noten,... allemaal uit het warme Zuiden en belangrijker: tegen een eerlijke prijs. Daarnaast gerecycleerde cursusblokken, enveloppen, schrijfmateriaal enz. (er moet aan een unief tenslotte toch ook ooit gewerkt worden). We

geven je uiteraard steeds graag een woordje uitleg over de produkten en over 'fair trade' in het algemeen.

Zegt eerlijke en duurzame handel je iets? Kom dan zeker eens langs bij ons wekelijkse restorandje of in de permanente wereldwinkel in gebouw Y. Interesse om mee te werken? Je kan ons altijd aanspreken tijdens het wekelijkse standje, eens binnenspringen bij UCOS en/of een mailtje sturen naar: guy.capals@vub.ac.be. Schrijf zeker volgende data al in je agenda:

openingsreceptie (waar je kan komen proeven van onze (h)eerlijke produkten) op dinsdag 8 oktober.

WW-VUB startweekend op vrijdag 18, zaterdag 19 en zondag 20 oktober (meer info volgt nog).

HANDEL, UIT RESPECT !

Dag van de Student

23 oktober 2002
Brussel

Brussel
23 oktober 2002

Dag van de Student
in de Stad van de Student

Van initiatief van
van Student L&S-Studiet in Brussel
van Initiatief en Promotie Brussel

WELKOM IN BRUSSEL
Stadsfeest vanaf 12 u in de Anthonis de Keyserweg 108

BEZET DE STAD VAN 14 TOT 18 U

WELKOM IN BRUSSEL
Stadsfeest vanaf 12 u in de Anthonis de Keyserweg 108

Brussel
23 oktober 2002

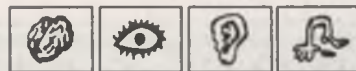
WELKOM IN BRUSSEL
Stadsfeest vanaf 12 u in de Anthonis de Keyserweg 108

BEZET DE STAD VAN 14 TOT 18 U

WELKOM IN BRUSSEL
Stadsfeest vanaf 12 u in de Anthonis de Keyserweg 108

de cultuurkrant

trefcentrum Y' - dienst cultuur (02)629.23.25 <http://www.vub.ac.be/cultuur>

TENTOONSTELLING // GEBOUW D & GALERY'

Out of Control

Voor de tweede maal organiseert de VUB deze tentoonstelling met werk van pas afgestudeerden van de kunsthogescholen in Vlaanderen en Brussel. Meer dan zeventig kunstenaars nemen deel. Alle disciplines zijn vertegenwoordigd. Zowel grafiek, schilderkunst, fotografie, videokunst, juweelkunst, textielontwerp, kostuumontwerp, keramiek, illustratieve vormgeving, beeldhouwwerk, mixed-media, etc. vinden er een plaats. Veel kijkplezier.

Tentoonstellingsplaatsen:
Gebouw D
Gebouw Y' (galerY')

zaterdag 7 september tot 5 oktober 2002,
iedere werkdag van 11.30u tot 17u

TENTOONSTELLING // AZ JETTE

Halldór Kiljan Laxness

een IJslandse schrijver
& Nobelprijswinnaar

Halldór Laxness begon te schrijven toen hij nog kind was. Hij beëindigde zijn eerste jaar middelbaar onderwijs niet omdat hij het te druk had met het schrijven van dagbladartikels en zijn eerste novelle. Die verscheen in 1919. Zijn werken zijn internationaal en vertaald in 43 talen. In 1955 kreeg hij de Nobelprijs voor zijn kleurrijke literaire creaties.

Ter gelegenheid van de honderdste verjaardag van de geboorte van H. Laxness wordt in samenwerking met de IJslandse Ambassade een tentoonstelling rond deze Nobelprijswinnaar opgesteld in het Tandheelkundig Instituut van het Academisch Ziekenhuis te Jette.

woensdag 18 sept. tot 4 okt. 2002, iedere werkdag van 9u tot 17u,
Tandheelk. Instituut, Geb. K/AZ Jette (Laarbeeklaan 103, 1090 Brussel)

CONCERT // KULTUURKAFFEE

Stiller

www.stiller.be

woensdag 25 september 2002, 12.30u, gratis

CONCERT // KULTUURKAFFEE

JAGUAR (IJSLAND)

DJ: bts, david, nolle, felix

Borkur Hrafn Birgisson: Fender gitaar/
wah-wah
Dadi Birgisson: Keyboards/Rhodes/Hammond
Ingi S. Skulason: Fender jazz bass
Kjartan Hakonarson: Trompet
Samuel Jon Samuelsson: Trombone
Sigfus Orr Ottarsson: Drum
Eyjolfur Thordarsson: Sax

www.jaguar.is
CD: Get the Funk Out

donderdag 26 september 2002, 22u, gratis

TENTOONSTELLING // GEBOUW Y

Creatieve Ateliers

Kennismakingstentoonstelling

Zoals ieder jaar, bij het begin van het nieuwe academiejaar, worden de kunstzinnige prestaties van het voorbije jaar tentoongesteld. Vanaf donderdag 26 september tot vrijdag 11 oktober 2002 kan je de vorderingen van de deelnemers aan de creatieve ateliers editie 2001-2002 bewonderen in gebouw Y, sociale sector studenten. Je kan die dag kennismaken met de monitors en hun uitleg vragen. De brochure 'creatieve ateliers 2002 - 2003' is te verkrijgen bij dienst cultuur, Pleinlaan 2, 1050 Brussel.

donderdag 26 september t/m 11 oktober 2002,
iedere werkdag tussen 9u en 17u

CONCERT // KULTUURKAFFEE

GORE GORE GIRLS (USA)

DJ: de Salamixer (fmbasU/mijn radioprogramma)

Amy Bardu: gitaar en stem
Melody Lielous: bas en stem
Deb Agóll: drum

<http://www.goregoregirls.com>

De Gore Gore Girls werden opgericht in Detroit USA en zijn ondertussen toe aan hun vijfde CD: "Up all Night". Voor deze dames de gelegenheid om een Europese tour uit te stippelen en daar mocht Brussel niet in ontbreken. Deze Power Girls brengen stevige onvervalste, 60's Trash Soul from GM-Town Detroit!

donderdag 3 oktober 2002, 22u, gratis

Onbekend is onbemind

Een gezegde dat in het Kulturkaffee niet van toepassing is. Naar goede traditie blijven we tweewekelijks op maandagavond een vrij podium organiseren. Concerten, toneel, poëzie, acrobatie,... alles is mogelijk. Verborgene talenten die we aan een enthousiast publiek wensen voor te stellen.

Deze maandagavonden in het Kulturkaffee hebben zo een aantrekkingskracht dat voor geïnteresseerde muzikanten vooraf inschrijven een noodzaak is.

Inschrijven en info: dienst cultuur (nvdabeel@vub.ac.be).

maandag 7 en 21 oktober & 4 november 2002, 21u, gratis

Mirjam van Baardwijk

Vernissage:
woensdag 9 oktober
om 19u
De tentoonstelling loopt
tot 23 oktober

"De badkamers waarin ik een bad heb genomen, zou ik wel eens willen fotograferen". Deze gedachte schoot Mirjam van Baardwijk, fotografe en schilder, te binnen tijdens haar verblijf in Boedapest. Dit was het begin van een reeks integrerende zwart-wit foto's & portretten van de inwoners die nuchter hun eigen badkamers omkaderen. Op het eerste gezicht schijnen ze een objectief inzicht te geven in een ruimte waarin zich normaal gesproken ieder mens meer dan één keer per dag ongestoord mag voelen. Maar bij nader inzicht vertellen de opnames meer over de mensen die er elke dag in vertoeven.

woensdag 9 oktober tot 23 oktober 2002,
iedere werkdag van 11.30u tot 17u

Welcome Day: de VUB als multiculturele universitaire gemeenschap Orquestra Pegasaya (NL. Antillen)

DJ: Global Beats

Orquestra Pegasaya bestaat uit dertien muzikanten: drie blazers, drie percussionisten, vier zangers, twee toetsenisten en een bassist.

<http://come.to/pegasaya>

Organisatie & info: FORSTIS, tel 02/629 2369,
fax 02/629 2362, forstis@vub.ac.be

isn: Commissie Integratie Buitenlandse
Studenten en Dienst Cultuur.

Donderdag 10 oktober, vanaf 14.30 u,
Aula QD en Kulturkaffee, gratis

Boenox (B)

DJ: Our Man from brussels (Im boel)

Dimitri Brusselmann: hobo
(Orchestra Les Mésobles, Antwerpse Kamerorkest The Mésobles)
Edwin Derde: fagot

(Symphonisch Jeugdorkest B. Heverlee, Night Of The Proms,
I. Fiammetta, Madam Letta)

Katlijn Van Kerckhoven: Cello
(Symphonisch Voca Vlaanderen, Chœur d'Anvers,
La Belle Époque Orchestra, Chœur De Lorraine, Arco Thantini)

Stoffel de Laat: Contrabas
(Orchestra Ballet Van Vlaanderen, Free lance bassist with a.o.
VIET HOI, Flemish Opera)

<http://www.home.tiscali.be/ikln-soers/boenox/>

Dit buitenbeentje binnen het muzieklandschap heeft al flink wat watertjes doorzwommen. De muzikanten zijn stuk voor stuk klassiek geschoold maar voor dit eigenzinnig kwartet (hobo, cello, contrabas en fagot) bestonden geen klassieke partituren. Vandaar dat ze er zelf lieten schrijven. Ze stonden zowel op het festival van Vlaanderen als op -de Nachten- te Antwerpen. Ook Pukkelpop en het Domino festival in Ancienne Belgique gingen niet aan hen voorbij. Deze zomer speelden ze op een aantal Nederlandse festivals en nu zijn ze klaar om op het podium van het KK hun ervaringen met ons te delen.

donderdag 17 oktober 2002, 22u, gratis

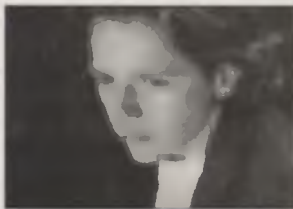
Internationale Muziekwedstrijd Koningin Elisabeth van België Laureatenconcert voor Jongeren

Op maandag 21 oktober 2002 organiseert de Koningin Elisabethwedstrijd weer een uitzonderlijk GRATIS LAUREATENCONCERT voor en door jongeren. Voor de vijfde maal gaat dit evenement door in het Koninklijk Muziekconservatorium van Brussel.

Dit jaar komen Frank Braley, Grote Internationale Prijs 1991 voor piano, en zijn ensemble ZIK samen voor een bijzonder aantrekkelijk concert. Het programma omvat werk van Bach, Beethoven, Brahms, Bartok, Boulez.

Plaats:
Koninklijk Muziekconservatorium van
Brussel Regenschapstraat 30

Info: 02 513 00 99
www.imkeb.be

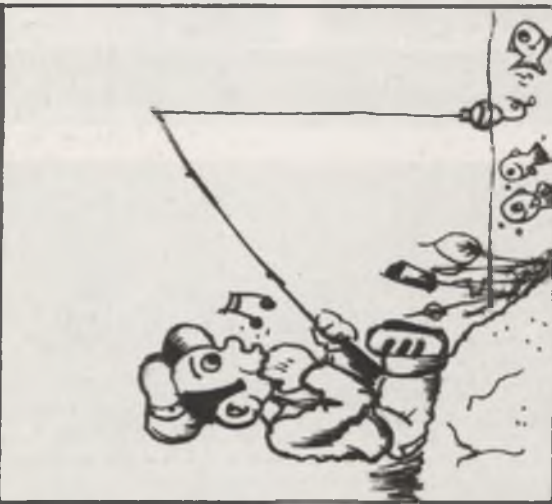
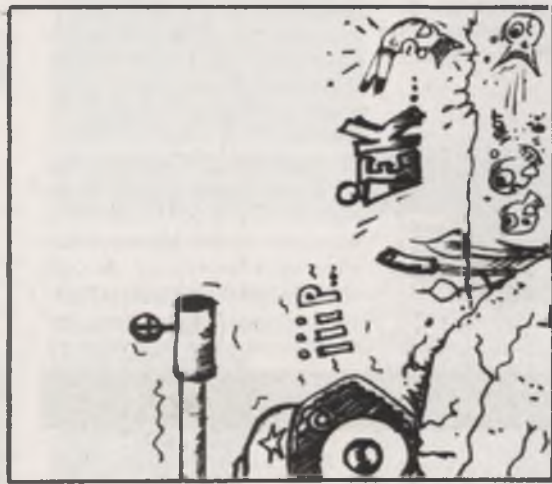
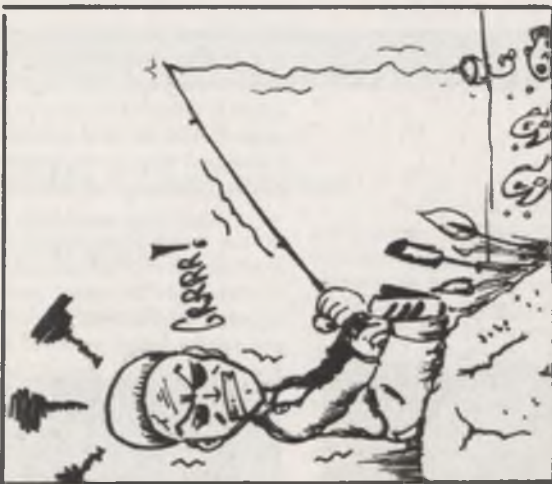
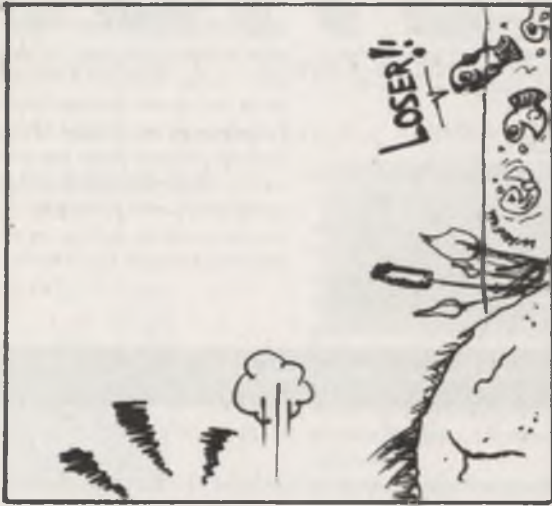

maandag 21 oktober 2002, 20.30u, toegang gratis

dienst cultuur
Pleinlaan 2, 1050 Brussel
cultuur@vub.ac.be

CARTOON

Oxfam-Wereldwinkels besluit de Week van de Fair Trade met de jaarlijkse Klantendag. Op zaterdag 12 oktober zijn alle Vlaamse wereldwinkels open van 10 tot 17 uur. We zorgen voor drank en proevertjes. Elke klant ontvangt een cadeau!

Geef een Verrassingspakket cadeau! Naar aanleiding van de Week van de Fair Trade verkoopt Oxfam-Wereldwinkels Verrassingspakketten. In het pakket zitten twee flesjes fruitsap, een fles La Vid rood, een pak mokka-koffie, Equita-chocopasta, thee 'Afrika melange', honing uit Chili en gelukspoppetjes (van Fair Trade Organisatie).

Prijs: 16,00 euro

Gratis boek tijdens hét ge Boekenfestijn te Brussel

EXCLUSIEF VOOR DE MOEIAL-LEZERS!

Van 3 oktober t/m 6 oktober presenteert De Centrale Boekhandel in de Heizel Expo te Brussel weer het jaarlijkse Boekenfestijn, een beurs met duizenden boeken en strips die tegen sterk gereduceerde prijzen te koop zijn. De lezers van de Moeial hebben de eerste keus. Zij mogen op vertoon van de bon in deze krant al op donderdag 3 oktober, een dag vóór de officiële opening, rondneuzen op dit gratis toegankelijke BOEKENFESTIJN. Bovendien ontvangen zij gratis een boek naar keuze aan de informatie.

DUBBEL VOORDEEL VOOR DE MOEIAL LEZERS

Coupon voor gratis boek en gratis toegang tot de vooropening

Lezers van de Moeial hebben de eerste keus: zij mogen al op **DONDERDAG 3 OKTOBER A.S.** van 11.00 - 22.00 uur, een dag vóór de officiële opening, rondneuzen op deze gratis toegankelijke beurs.

Bovendien ontvangen zij aan de informatiebalie tegen inlevering van deze coupon op alle beursdagen een gratis boek naar keuze.

- **Gut Symmetrie** - Jeannette Winterson
Een roman, leeder en vol verrassingen, seks en fantasie.
- **Uittrekselboek 5** - Prisma. Handleiding met analyses van o.a.: Büch, Van Dis en Dorresteijn.
- **Bridget Jones's, Guide to Life** - Helen Fielding
Een handboek om de dagelijkse dingen op orde te krijgen.

Deze aanbieding is uitsluitend geldig tijdens het Boekenfestijn. De bonus per titel is beperkt.

Prisma
Uittrekselboek 5

Handgeleide
2004-2006

bridget
jones's
Guide to Life
Helen Fielding

Het assortiment van HET BOEKENFESTIJN bestaat uit duizenden (streek)romans, woordenboeken, atlanten en literaire werken. Maar er zijn ook sprookjes-, culinaire- en puzzelboeken. Er is een hobbycounter, een moppenkraam, een jeugdland en een afdeling historie. Dit jaar is er een opvallend grote keus aan wetenschap en informatica-boeken. Paleis 12 is ingedeeld in verschillende categorieën, zodat de bezoekers niet zullen verdwalen. Alle bekende strips staan opgesteld in de stripstraat. Bij de informatiebalie kunt u per computer informatie opvragen over uw favoriete boeken of auteurs.

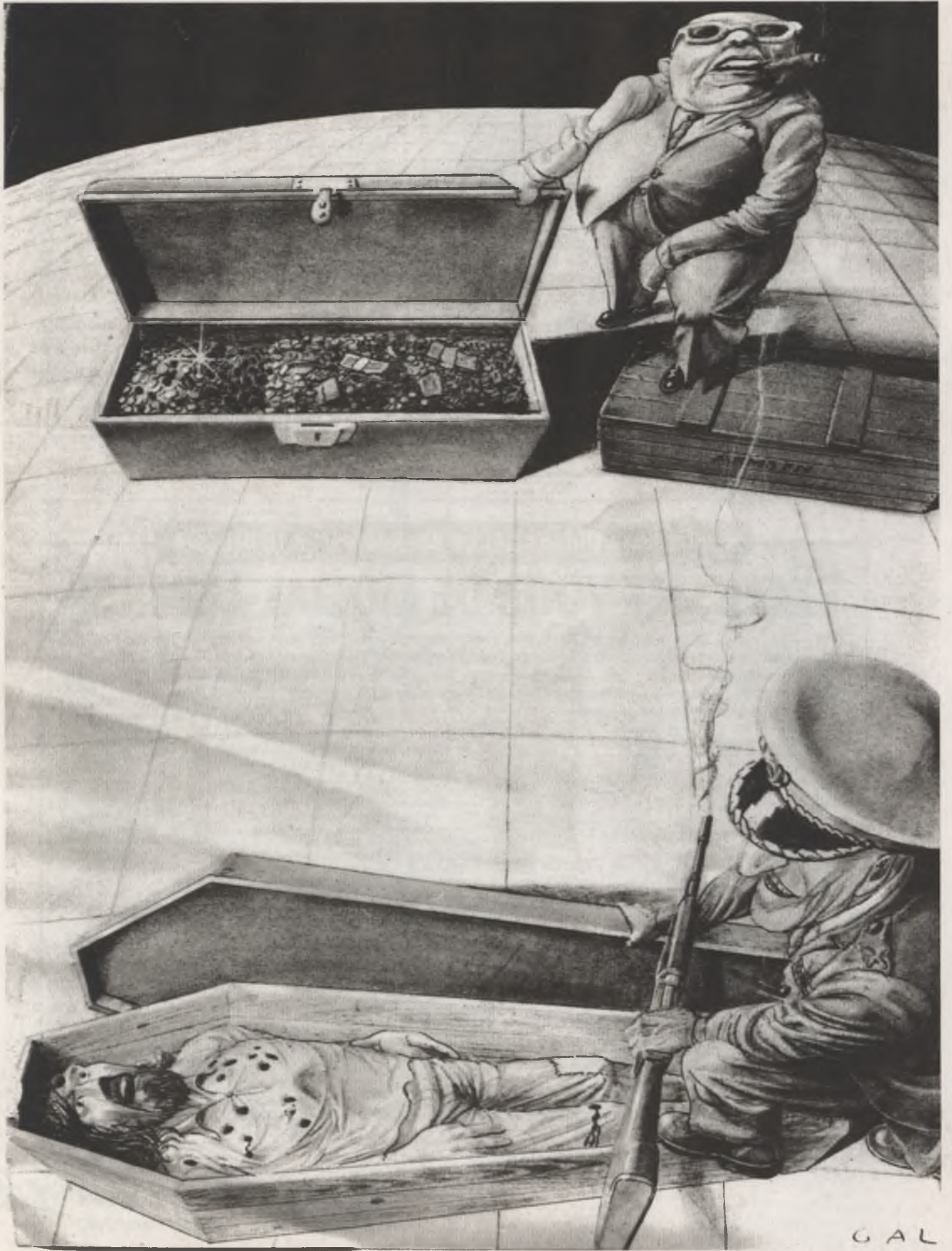
Balen 's kwart miljoen boeken & strips boeken voor elk wat wils.

Voor studenten is HET BOEKENFESTIJN een waar paradijs. Zij zullen er tal van wetenschappelijke boeken ontdekken over geneeskunde, informatica, psychologie, marketing, techniek en sociologie. Soms betreft het de voorlaatste druk en zijn de boeken licht beschadigd, maar dat is dan ook duidelijk merkbaar aan de prijs. Organisator Carel van Daalen: 'Als je ziet hoe goedkoop alle boeken zijn, ga je niet kiezen over een ezelsoor.' Van Daalen weet uit ervaring dat de meeste bezoekers beginnen met een mandje, maar dat na een half uurtje al gauw inwisselen voor één van de honderden boekentrolley's die klaar staan. Om de boekenliefhebbers voldoende aan hun trekken te laten komen, zal de voorraad dagelijks worden aangevuld.

Openingsuren Donderdag 3 oktober 11.00-22.00 uur (vóóropening)
Vrijdag 4 oktober 11.00-22.00 uur - Zaterdag 5 oktober 10.00 - 18.00 uur
Zondag 6 oktober 10.00 - 18.00 uur

Voor informatie De Centrale Boekhandel, Antwerpen
Telefoon: 03 - 82 07 258, www.boekenfestijn.com

**BRUSSELS
-EXPO-
02-474-82-77
Metro Heizel**

GAL